

ČD

magazin
pro vás

Reklamní časopis národního dopravce
3 / 2021 / ROČNÍK 13 / ZDARMA

**Cestování
po jižních Čechách**

**První horská
železnice na světě**

Jak najít svůj vlak

OPERNÍ PĚVKYNĚ

Eva Urbanová

Miluji, když je publikum spontánní

ČD Body

Čím více jezdíte,
tím více
získáte

1. **Zaregistrujte se** do našeho věrnostního programu
2. **Sbírejte body** za každý on-line nákup jízdenek
3. **Vyberte si odměnu** za nasbírané body (jízdenky, místenky, slevy na knihy, časopisy, vstupenky do divadel, elektroniku, sportovní potřeby, slevové vouchery a další)

Pojďte do toho s námi.
www.cd.cz/cdbody

 České dráhy
Národní dopravec

editorial

Vážení čtenáři, milí spolucestující,

zase nám za okny začíná jaro. Březen pro nás, obyvatele severní polokoule, vždy znamenal znovuzrození, obnovení radosti, fyzické touhy a neoprávněného optimismu. Za normální situace začíná výletní, a tudíž i dopravní sezona. Může to být i období plné plánování, kdy si v duchu

nebo i postaru na papír sumírujeme, co všechno bychom v tom letošním roce chtěli vidět a zažít. Nebo kde a s kým.

Většinu věcí samozřejmě jako obvykle nestihneme, ale i ten menší zbytek úspěšně realizovaných akcí potěší. Například nedávno mě sociální sítě upozornily, že přesně před

šesti lety jsem vyrazil s maminkou vlakem do Dobříše. Ještě mi z toho výletu zbyly fotky sádrových trpaslíků a oficiálního portrétu prezidenta Antonína Novotného. Obojí jako vystavené exponáty na tamním zámku. Letos bych se rád vypravil do jižních Čech. Naposled jsem se tam pořádně toulal se školou v přírodě, a to už je požeňnaně let. Matně si vzpomínám,

že jsme tehdy s úctou špacírovali kolem zámku ve Stráži nad Nežárkou, který kdysi vlastnila nejslavnější česká operní pěvkyně Ema Destinnová. Vůbec se nedivím, že si ji za svůj profesionální vzor vybrala Eva Urbanová, hlavní tvář tohoto čísla časopisu. Taky mám Emu Destinnovou rád, ale

z důvodu až běda banálního. Vystupuje totiž jako sympatická hrdinka v románu Veselá vdova od mého nejoblíbenějšího spisovatele Vladimíra Neffa. To už jsem ale opravdu utekl do osobních vod. Raději se rychle obrátím k tématu, které je oblíbené za všech okolností: k jídlu. Když jedu do Jizerských hor, obvykle si tam dávám borůvkové knedlíky, takže u Třeboně si určitě objednáám kapra, když už jsem ho o Vánocích „zazdíl“. A pak se posadím k řece nebo rybníku a budu se jen spokojeně dívat na hladinu. Však jsem Štír, vodní znamení.

Petr Horálek
zástupce
šéfredaktora

Obsah

6 Rozhovor
Eva Urbanová

14 Naše města
Hluboká nad Vltavou

24 Železnice
Přes hory a dolů

38 ČD servis
Děti samy na cestách

40 Cestopis
Pod Julskými Alpami

49 Takoví jsme (ne)byli
Jak oslavit MDŽ

52 Záhady na dosah ruky
UFO v jihočeském Brlohu

60 Bistrotfood
Meníčko sýrové

ČD pro vás – reklamní magazín Českých drah | www.cdprovas.cz | cdprovas@cd.cz

tištěný náklad 100 000 ks	redakce ČD pro vás Generální ředitelství ČD nábřeží L. Svobody 1222 Praha 1 110 15	šéfredaktor Václav Rubeš	grafika / DTP / produkce SEVENART s.r.o.
vydavatel České dráhy, a.s.		redakční rada Petr Horálek Raдек Joklík Jiří Jeřeta	inzerce a předplatné info@cdprovas.cz
datum a místo vydání 3. března 2021 Praha	ISSN 1210-9142	Petr Vondráček Petra Kubíčková	tisk Walstead Moraviapress s.r.o.

PRO AUTORY A SOUTĚŽÍČÍ:

Informace o poskytování a zpracování osobních údajů a jejich ochraně podle platné legislativy GDPR najdete na www.cdprovas.cz.

LOKOMOTIVA VECTRON pro dálkové spoje i na okruh

České dráhy převzaly od společnosti Siemens Mobility vícesystémovou lokomotivu Vectron. Ta rozšíří stávající flotilu deseti vozidel tohoto typu, které jsou pravidelně nasazovány v osobní dopravě. **Nové vozidlo bude z 80 procent využíváno v čele dálkových vlaků národního dopravce.** Zbývající část kapacity lokomotivy využije v nájmu Výzkumný Ústav Železniční pro testování nejrůznějších vozidel na zkušebním okruhu u Velimi.

Čestující si v posledních týdnech možná povšimli lokomotivy s nezvyklým polepem s reliéfem testovacího okruhu Zkušebního centra VUZ. Jde o nové hnací vozidlo Siemens Vectron s označením 193.902, čerstvý přírůstek ve flotile národního dopravce. Lokomotiva je schopná provozu na čtyřech hlavních napájecích systémech používaných v Evropě. Vzhledem ke své modulární koncepci byla Českým drahám předána s vybavením pro provoz jak na kolejích domácích, tak v Německu, Rakousku, Polsku, na Slovensku a v Maďarsku. Dodatečně však může být vybavena pakety pro provoz i v dalších zemích. Kromě

jednotného evropského vlakového zabezpečovače ETCS disponuje systémem GSM-R a dálkovou diagnostikou.

S novou lokomotivou, která má výkon 6 400 kW, se počítá především pro nasazení na vnitrostátní dálkové spoje. V únoru například jezdila na trase Praha – Cheb (Západní expres). Současně však bude asi z jedné pětiny své kapacity využívána na zkušebním okruhu u Velimi, kde ji Výzkumný Ústav Železniční použije pro testování. Maximální rychlost lokomotivy Siemens Vectron v běžném provozu je 200 km/h, na zkušebním okruhu ale může dosahovat rychlosti o 10 km/h vyšší.

Výlukový jízdní řád na hlavním koridoru

Od 6. dubna se plánuje odklon dálkových vlaků railjet a EuroCity linky Ex3 mezi Prahou a Brnem po trase přes Havlíčkův Brod. S úpravami jízdních řádů bude potřeba počítat i na expresních linkách Ex1 a Ex2 z Prahy na Ostravsko a Valašsko a na rychlíkových linkách R18 a R19 z Prahy přes Českou Třebovou do Brna a přes Olomouc na Slovácko. Změny se dotknou i jízdních řádů regionálních vlaků. Správa železnic plánuje rozsáhlé práce v úsecích Blansko – Brno-Maloměřice, Ústí nad Orlicí – Brandýs nad Orlicí, Poříčany – Velim a v pardubickém uzlu. První etapa výluk skončí až 4. prosince 2021, nicméně modernizace trati bude pokračovat i v dalších letech. Prosíme cestující o pochopení a trpělivost.

E-shop ČD

Odměna za nákup

Pokud během měsíce března nakoupíte v e-shopu ČD, získáte slevu 25 procent na stránkách www.albatrosmedia.cz.

Knihkupectví Albatros nabízí více než 8 tisíc knih z vlastní produkce pro čtenáře každého věku. Ty nejkrásnější knihy pro děti a dospělé pořídíte právě zde. Neváhejte a využijte slevový kupon, který obdržíte v závěru nákupu na www.cd.cz/eshop prostřednictvím

zadané e-mailové adresy. Akce platí při nákupu knih nad 399 Kč, přičemž poštovné budete mít v takovém případě zdarma. **Slevu můžete uplatnit do 30. dubna 2021.**

**SLEVA
25%**

Nahrajte si jízdenku na novou ODISku

Nová ODISka, tedy karta, která umožňuje cestování v rámci integrovaného dopravního systému Moravskoslezského kraje, nabízí další funkci. Nyní mohou její držitelé při nákupu dokladu ČD přes e-shop národní dopravce zadat jako identifikační průkaz právě ODISku, která se tak stává nosičem zakoupené jednotlivé jízdenky. Brzy bude tato funkce rozšířena také pro uživatele aplikace Můj vlak. Novou ODISku poznáte podle loga MAP ready na zadní straně (vydává se od března 2020). V budoucnu by se měla stát plnohodnotnou alternativou ke klasické In Kartě ČD.

ILUSTRACI FOTÓ

Stejnsměrné RegioPantery se změní na dvousystémové

V návaznosti na plán Správy železnic sjednotit trakční soustavu přistoupily České dráhy k úpravě nejmodernějších stejnsměrných jednotek RegioPanter na dvousystémové. První jednotka 440.001 již byla přistavena na rekonstrukci do šumperského podniku Pars nova. Do konce roku 2022 je plánovaná přestavba všech dvanácti jednotek RegioPanter řady 440 na dvousystémovou řadu 640. Díky tomu bude moci národní dopravce provozovat bez omezení tato oblíbená vozidla na všech elektrifikovaných tratích po celou dobu jejich plánované třicetileté životnosti. **Hodnota investice činí 287 milionů korun, přičemž částkou 120 milionů přispívá EU.**

Výstava o Rembrandtovi byla prodloužena

Národní galerie Praha prodloužila prestižní výstavu **Rembrandt: Portrét člověka až do 21. března 2021.**

Z tohoto důvodu se rovněž mění doba platnosti voucherů získaných ve věrnostním programu Českých drah, a to do stejného data. **Voucher, který získáte za 50 ČD Bodů, vám umožní koupit si dvě vstupenky za cenu jedné.** Výstava představí více než 110 děl z tuzemských i zahraničních institucí a soukromých sbírek, a to včetně jediné Rembrandtovy malby, která se běžně nachází na našem území.

pont to go

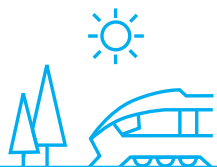
Tipy z pohodlných obchodů na trase

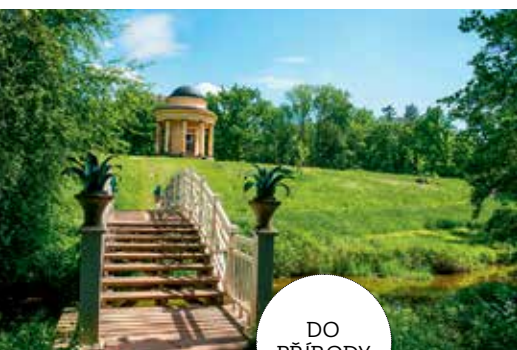
Pepíkovi k svátku a všem ženám z lásky

Jsou dny, kdy je dobré někomu udělat radost. V měsíci březnu to může být třeba Mezinárodní den žen, který už nemusí mít retro nádech, nebo svátek Josefa. Docela bychom se divili, když byste neměli nějakého toho Pepíka po ruce. My třeba neznáme žádného, kterému by se nehodil dárek s nádechem oblíbené lihoviny. Pro ženu se zase nabízí jako milá pozornost čokoládová sušenka nebo jiné sladké pochutnáníčko. V obou případech vám s dárkem pomohou nádražní prodejny PONT Market a PONT to go.

www.ponty.cz

Blíží se jaro. S přibývajícím slunečným paprskem roste naděje, že se brzy vše vrátí do starých kolejí. I s rouškou nebo respirátorem se ale můžete rozjet za zážitky. Třeba na procházku do přírody nebo projížďku v sedle bicyklu. Tipy, kam se vypravit, najdete v aplikaci Vlakem na výlet. Odměnou vám budou body do věrnostního programu ČD.

DO
PŘÍRODY

PO CELÝ ROK

Do zámeckého parku ve Veltrusech

Věděli jste, že zámecký park ve Veltrusech patří nejen k největším, ale také k pěti nejstarším u nás? O jeho vznik se zasloužil na konci 18. století třetí zámecký pán, Jan Rudolf Chotek. Součástí parku jsou i romantické pavilony, Chrám přátel zahrad a venkova, Charlottina kaplička, mostky a lávky přes protékající Mlýnský potok a od roku 1802 také obora, která je domovem daňka skvrnitého. Park je volně přístupný od úsvitu do soumraku. V letní sezoně nabízejí na zámku také komentované cykloprohlídky zámeckého parku. Od nádraží v Nelahozevsi vás k zámku dovede modrá značka.

Nejblíže železniční stanice:
Nelahozeves

NA
KOLO

ZA PĚKNÉHO POČASÍ

Po bývalé vleče do Benátek nad Jizerou

Pokud byste se rádi projeli na kole, ale nevíte, jak na tom jste po dlouhé zimě s fyzickou, máme pro vás tip na jednu nenáročnou cyklostezku. Začíná u vlakové stanice Zdětín u Chotětova a zaveďte vás do Benátek nad Jizerou. Cyklostezku, která vznikla na místě zrušené železniční vlečky, hojně využívají i inline bruslaři. Najdete na ní dvě odpočívadla a také informační tabule naučné stezky Krajinou Rudolfa II. Trasu dlouhou asi pět kilometrů zvládnou projet na kole i děti. V sedle bicyklu pak můžete z Benátek nad Jizerou pokračovat třeba po cyklotrase Greenway Jizera až na vlak do Otradovic.

Nejblíže železniční stanice:
Zdětín u Chotětova

ZA
ZVÍŘATY

21. BŘEZNA 2021

V jihlavské zoo oslaví Světový den vody

Bezmála třicet let si lidé na celém světě připomínají 22. března důležitost a nenahraditelnost vody. Ke Světovému dni vody se tradičně připojuje i jihlavská zoologická zahrada. Na neděli 21. března v zoo chystají program o vodě a jejím významu v krajině. Letos bude tento den spojený s kampaní Evropské asociace zoologických zahrad a akvárií s názvem Which fish – Kdyby ryby, zaměřený na udržitelný rybolov a ochranu oceánů. Vstup na akci je zdarma v rámci běžného vstupného. Aktuální informace o akci najdete na www.zoojihlava.cz a popis cesty od nádraží do zoo zase v aplikaci Vlakem na výlet.

Nejblíže železniční stanice:
Jihlava město

FOTO: © PAVEL KOHOUT | DREAMSTIME.COM

FOTO: © JINDŘICH BLECHA | DREAMSTIME.COM

ILUSTRACI FOTOGRAFIE: © DENIS RAEVI | DREAMSTIME.COM

FOTO: ZOO JIHLAVA

HRAVÉ
VÝLETY

SKRYTÝ
PŘÍBĚH

PO CELÝ ROK

Ve Vsetíně objevíte tajemství Slovenské strelý

Ve výletní aplikaci najdete také hravé výlety pro děti se skrytým příběhem. Jeden z nich vás zavede do Vsetína. Trasa vede z centra města kolem hřbitova a hvězdárny na kopec Vršky, odkud je velmi pěkný výhled na celé vsetínské údolí. Pak se vrátíte kolem zámku zpět na náměstí. Výlet je vlastně příběhem vsetínského vynálezce Josefa Sousedíka, který vymyslel unikátní pohon pro legendární motorový vůz 30. let – Slovenskou strelu. Po cestě je potřeba vyřešit několik úkolů – hádanek. Celým výletem vás provede malý mimozemšťan To-to, kterému hlas propůjčila herečka Valérie Zawadská.

Nejbližší železniční stanice:
Vsetín

FOTO: NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM

DO
MUZEA

PO CELÝ ROK

Piknik na střeše s výhledem na Prahu

Navštívíte rádi Prahu a kocháte se pohledem na stovčatou metropoli z nějaké pěkné vyhlídky? Nebudeme vás lákat ani na Petřín, ani na Žižkovskou věž. Jeden z nejkrásnějších a nejatraktivnějších pohledů nabízí střecha Národního zemědělského muzea na Letné. Nejde jen tak o nějakou střechu. Najdete tu včelí úly, políčko s ukázkami zemědělských plodin, které se obměňují podle ročního období, a také trávník na posezení nebo piknik. K této unikátní střední expozici s názvem Živá zahrada výhledů můžete vystoupat po schodech nebo vyjet výtahem v běžnou otevírací dobu muzea.

Nejbližší železniční stanice:
Praha-Dejvice / Praha hl. n.

PO CELÝ ROK

Na túru za poklady Novohradka

Okolí Nových Hradů na jihu Čech patří k nejmalebnějším koutům u nás. Díky poloze v bývalém pohraničním pásmu tu zůstala takřka nedotčená příroda. Krajina plná rybníků, lesů a luk láká k toulkám. Nouze není ani o zajímavé památky. V aplikaci najdete 16 km dlouhý hravý výlet, který začíná na novohradském nádraží a končí u vlaku v Petříkově. U každého ze 13 zastavení na trase výletu se vám v aplikaci objeví otázka. Pokud na ni správně odpovíte, získáte body do věrnostního programu ČD – celkem až 28 bodů. Výlet můžete absolvovat pěšky i na kole. Do městečka Nové Hradý (dříve něm. Gratzen) vede cesta po silnici, která kopíruje cyklotrasu Paměti Vitorazska. Jak už název Nových Hradů napovídá, hlavní památkou je tu hrad. V něm je k vidění expozice o historii rodu Buquoyů, kteří mimo jiné založili nedaleký romantický krajinářský park v Tereziině údolí, a také byt panského úředníka. Od 2. do 5. dubna se na hradě konají speciální velikonoční prohlídky.

Nejbližší železniční stanice:
Nové Hradý / Petřikov

Eva Urbanová

Text: Eva Fraňková
Foto: archiv Evy Urbanové

MŮJ NEJVĚTŠÍ VZOR JE EMA DESTINNOVÁ, protože byla vynikající pěvkyně i vlastenka

Hvězda a první dáma české opery. Od mládí cílevědomě pracuje na svém talentu a překonává všechny překážky i pochybnosti. Procestovala půl světa, ale opakovaně bojuje s trémou, protože jí záleží na náladě a názorech publika. To je Eva Urbanová. Žena obdivovaná i oceňovaná. A současně umělkyně, která proslavila českou zemi v zahraničí.

Brzy oslavíte kulaté narozeniny. Prožíváte to nadcházející číslo nějak významně?

Já si toho čísla nevšímám. Jako žena se posledních pár let cítím skvěle, shodila jsem nadbytečná kila a jsem i díky tomu spokojená. Samozřejmě nejkrásnější oslava by byla, kdybych mohla stát na jevišti a zpívat pro publikum!

Jste povahou typický Beran?

Narodila jsem se v den, kdy se mění Beran s Býkem, takže říkám, že jsem beranovitý býk (smích). Jedny z mých typických vlastností jsou, že jsem velice racionální, cílevědomá, mám velkou kázeň. Pro své blízké jsem kvůli tomu občas až nesnesitelná, protože tyto povahové rysy vyžadují často i po nich!

Když se podíváte zpětně na svůj život, co se vám nejvíc povedlo? Na jaké úspěchy či role jste obzvláště pyšná?

Slovo pyšná nemám ráda, vždy říkám, že jsem vděčná. Za to, že jsem se mohla vydat uměleckou cestou, v rámci níž se mi řada věcí povedla i nepovedla. Byl to doposud takový život umělce plný chaosu, spěchu, cestování, nervů, ale ve výsledku bilancuji vše pozitivně.

Kdy jste zažila největší nervy?

Patrně to bylo v roce 2001, týden po 11. září, kdy jsem odlétala do San Franciska. Na všech letišťích panovala velká nervozita, strach mezi lidmi, všude kontroly, vojáci a policisté. A když jsem se zhruba po šesti týdnech vracela zpět, spadlo v ten den letadlo v New Yorku. Nikdo nevěděl, zda šlo o další teroristický čin a zda nebude uzavřen vzdušný prostor.

Očima autorky

Přiznám se bez okolků – opera nikdy nebyla můj šálek čaje. Přesto jméno Eva Urbanová znám celý život. Zaujala mě na ní především cílevědomost a urputnost, se kterou si jde tvrdě za svým. Pokud jste paní Evu ale viděli při nějakém rozhovoru, určitě jste si mohli všimnout, že je to dáma také velmi jemná. Vyznačuje se ní vnitřní klid a pozitivní energie, mluví s rozmyslem a hodně se usmívá. Je z ní ovšem cítit vášeň pro její práci, kterou má evidentně ráda. Potěšila mě, že se svěřila s částí triků, jak radikálně zhubla. Jí prý více proteinů než sacharidů. Do vánočního cukroví i jiných moučníků tak nedává běžnou mouku, ale mandlovou, rýžovou a špaldovou či ovesné vločky.

V Národním divadle mám stále největší trému, protože zpívám před publikem, které mě nejlépe zná.

Jak pečujete o svůj hlas?

Snažím se v tomto ohledu žít zcela normálně. Samozřejmě si dávám pozor, abych nenastydla, nekouřím, nepiji alkohol a nechodím na večírky. Ale jinak žádná zvláštní omezení opravdu nemám. Naopak mám velice ráda ledové nápoje. Často pořadatele žádám, aby mi donesli do šatny led, který si pak dávám během koncertu do nápoje, což mi dělá na hlasivky velice dobře. Tenhle postup jsem se naučila v Americe.

Díky své práci jste procestovala půl světa. Na které operní domy opravdu ráda vzpomínáte?

Na všechny. Ale nikdy nezapomenu na Metropolitan operu v New Yorku, která je snem téměř každého operního pěvce. A také nemohu zapomenout na italskou La Scalu, německou Deutsche Oper Berlin, na Rusalku v Covent Garden v Londýně či v opeře Bastille v Paříži, dále na San Francisco, Los Angeles, kde jsem zpívala svoji milovanou Kostelničku. Mou srdeční záležitostí se stalo rovněž Toronto v Kanadě, kde jsem zažila několik krásných představení, hlavně Její pastorkyni. Za výkon Kostelničky v této inscenaci mi tam udělili cenu Dora Mavor Moore, čehož si velmi vážím.

S Karlem Gottem v Lucerně (2010)

Jsou diváci v cizině jiní než u nás?

Jistě, v každé zemi se projevují rozdíly. Absolutně bezprostřední je americké publikum, které mi přijde, jako by se občas proměnilo v malé nadšené děti. To miluji. Navíc v Americe je tak pestré složení obyvatel, že jim je absolutně jedno, z jaké pocházíte země. Především po revoluci se mi občas stávalo, že mi v jiných západních zemích dávali najevo, že jsem z Východu. Teď už to samozřejmě není pravidlem, ostatně Češi vždy měli ve světě hudby velmi dobré jméno. Nejen pěvci, ale i skladatelé, hudebníci či dirigenti. Ne nadarmo se říkalo: Co Čech, to muzikant! A skvělé bylo i publikum v jižní Americe! Vystupovala jsem tam v brazilském Sao Paulu v koncertním sále, který byl přeměněn z historické nádražní budovy. Jde podle mého názoru o jeden z nejlepších akustických sálů na světě. Ale víte co? Vždy budu mít srdcem nejbližší k Národnímu divadlu v Praze.

Máte během pracovních pobytů vůbec čas prohlédnout si město?

Musím se přiznat, že mnoho času nemám, protože často zkouším a zkoušky trvají od rána do večera. Času na prohlídku města, ve kterém zpívám, mám vždy trochu po premiéře. Ráda vzpomínám třeba na Kanadu a tamní krásnou přírodu a parky.

Zájem o vás mají na celém světě, prý ale odmítáte nabídky koncertů v Austrálii či Asii. Nemáte ráda dlouhé lety?

V Asii jsem již vystupovala, ale ten let pro mě byl vždy opravdu utrpením. Mám totiž alergickou reakci na klimatizaci a dlouhé lety špatně snáším. Přiletím do té země, mám zánět dutin, musím nasadit antibiotika a jsem nemocná. Především z tohoto důvodu jsem nikdy nebyla v Austrálii.

Existuje nějaký rituál, který vždy před vystoupením dodržujete?

Ano, existuje. Ráda bych si ho nechala jen pro sebe. Věřím, že mi to čtenáři odpustí.

Největší trému před vystoupením prý zažíváte paradoxně doma, na půdě Národního divadla. Jste vlastenka?

V Národním divadle mám stále největší trému, protože zpívám před publikem, které mě nejlépe zná. Domnívám se, že jsem opravdu velká vlastenka, protože jsem s tím měla už několikrát problém.

Co tím přesně myslíte?

Když jsem byla angažovaná v opeře La Gioconda v milánské La Scale, oslovil mě italský novinář na rozhovor. Jeho první otázka byla, jestli jsem si vůbec vědoma toho, že mi byla svěřena role po Marii Callas, a jestli je ona můj vzor v této roli. Já jsem mu na to odpověděla, že si Marii Callas opravdu vážím, je to pro mě úžasná operní pěvkyně, ale vzor mám v jiné osobě, která byla Češka a tuto roli také zpívala. Maria Callas se o ní vyjádřila, že byla pro ni v této roli obrovskou inspirací. Pan novinář se urazil, řekl mi, že žádnou českou zpěvačku, která by nějak famózně zpívala tuto roli, vůbec nezná a že je vidět, že když jsem z toho Východu, tak že vlastně vůbec nemám žádný přehled. A že mě, až si přečtu od něho recenzi po premiéře, bude tento výrok velmi mrzet. Musím říci, že se mi opravdu v oné recenzi pomstil, ale jelikož jsem veliká vlastenka, tak jsem přece nemohla nebránit takovou velkou českou pěvkyni, jakou je Ema Destiniová.

Takže váš největší operní vzor je Ema Destiniová?

Máte pravdu. Ona dokázala, jak by se řeklo v dnešní terminologii, udělat neskutečnou mezinárodní kariéru. Byla vynikající pěvkyně, uvádí se, že byla zároveň i skvělou herečkou a básnířkou a v neposlední řadě i velkou vlastenkou. Nikdy jsem se neopomenula podívat na fotografii Emy Destiniové z Pucciniho opery Děvče ze zlatého Západu, kterou jsem vídala při vstupu služebním vchodem do Metropolitní opery. A nikdy jsem nezapomněla jí poprosit o podporu, aby se mi představení podařilo.

Příští rok to bude 35 let od začátku vašeho působení na operní scéně. Vaše první práce ale byla právě u Českých drah. Jakou jste tu měla funkci? Pracovala jsem ve výpočetním středisku jihozápadní dráhy, kde jsem byla samostatnou operátorkou u počítače.

Oslava 20 let v opeře v Národním divadle

V představení Děvče ze zlatého Západu

Sedlák kavalír, Metropolitní opera v New Yorku (2004)

Se sborem Andílci

Jsem racionální, cílevědomá, mám velkou kázeň. Pro své blízké jsem kvůli tomu občas až nesnesitelná.

Vaši rodiče taky pracovali u dráhy, brali vás někdy s sebou do práce?

Za maminkou jsem často chodila na hradlo. Tatínek byl výpravčí, oběma jsem se pletla pod nohy. Vlákem jsme jezdili opravdu často a vždy jsem si to užívala.

Jak jste se dostala od dráhy k profesionálnímu zpěvu?

Když mi rodiče v patnácti letech zakázali jít na konzervatoř, začala jsem více zpívat v našem vesnickém kostele a přes pana faráře jsem měla přímluvu u rodičů, abych se začala učit zpívat alespoň soukromě. Poté jsem se dostala do plzeňského divadla. Věřím, že osud si vás vždy najde, ať jdete jakoukoli cestou.

Vaše začátky se nesly také ve znamení rockové kapely.

Cítíte se být duší stále rockerkou?
Cítím, protože spolupracuji s RockOperou Praha. Zúčastnila jsem se produkce opery Antígona a nyní s nimi vystupuji v nové rockové opeře, která se jmenuje Trója. Kromě toho v projektu Druhá tvář s uskupením Barock představujeme rockovou hud-

bu mých oblíbených kapel. Mezi ně patří skupiny Queen, Nightwish, Scorpions a zpěvák Billy Idol, podle kterého mám vlastně tak trochu i účes (smích).

Jak zvládáte omezení kvůli koronaviru? Snažíte se komunikovat s fanoušky?

Měla jsem streamovaný vánoční koncert a zpívala jsem jednu píseň v rámci adventního kalendáře opery Národního divadla. Snažila jsem se i vyrazit mezi zdravotníky s drobnými dary v podobě ovoce a vitaminů. O mé facebookové stránce se krásně stará můj tým.

Co vás čeká letos za program?

Velký koncert mě, a opravdu to nechci zakříknout, čeká 30. května s Komorním orchestrem Národního divadla. S kolegyněmi Michaelou Katrákovou a Martinem Vydrou vystoupím v Nepomuku u příležitosti 300. výročí blahořečení Jana Nepomuckého. Ostravská scéna pro mě chystá „narozeneninový“ koncert a divadlo v Ústí nad Labem zase představení opery Libuše na hradě Střekov. Těším se samozřejmě i na všechna odložená i nová představení Národního divadla a další sólové projekty.

A máte ještě nějakou vysněnou roli, na kterou stále čekáte?

Mám. Až budu opravdu stará, tak bych si ráda zazpívala stařenku Buryjovku v Její pastorkyni, která je výminkářkou a hospodyně ve mlýně. A také bych ještě chtěla ztvárnit postavu Emílie Marty z Věci Makropulos. Ale na tu mám asi ještě čas, vždyť té postavě je v příběhu 337 let! ■

Eva Urbanová

Pochází ze Slaného, zpěv studovala soukromě u Ludmily Kotnauerové, od roku 1990 působí v trvalém angažmá jako sólistka v pražském Národním divadle. Její provedení Libuše je označováno za nejlepší. Získala dvě ceny Thálie (1997, 2005) za Kostelničku v Janáčkově Její pastorkyni nebo kanadskou cenu Dora Mavor Moore za ztvárnění těžké role v inscenaci Kanadské operní společnosti v Torontu. V USA obdržela cenu Grammy za nahrávku Celeste Aida: Famous Opera Arias. V roce 2003 byla jmenována Rytířem řádu umění a literatury Francouzské republiky. V roce 2017 jí prezident republiky udělil medaili Za zásluhy o stát v oblasti umění. Mezi její stálý repertoár na koncertech patří Janáčkova Glagolská mše a Dvořákovy skladby. Působí také v kapele Barock, která hraje i rockovou hudbu.

I vy můžete být hrdinou všedního dne

Autogen,
prosím

Postarejte se s námi o vlaky, hledáme kolegy na pozice

- mechanik elektronických zařízení, elektromechanik, mechanik kolejových vozidel, soustružník kovů

Bavilo by vás starat se o vlaky osobní dopravy?
Staňte se naším novým kolegou!

Co můžeme nabídnout?

- skvělý tým opravdových profíků
- zkrácenou pracovní dobu bez snížení mzdy
- 5 týdnů dovolené
- příspěvky na sport, stravování, dovolenou a výuku jazyků
- příspěvek na penzijní připojištění
- levnější cestování pro vás a vaši rodinu

... a mnoho dalších výhod
i nad rámec zákoníku práce.

Pojďte do toho s námi.
www.cd.cz/kariera

České dráhy
Národní dopravce

Nadační fond Skupiny ČD
ŽELEZNICE SRDCEM

Pomoc železničářům v nesnázích

Na trati života se může vždy objevit překážka, ať již v podobě úrazu, nemoci, nebo třeba živelní pohromy. Nadační fond ŽELEZNICE SRDCEM pomáhá železničářům a jejich rodinám k návratu do běžných kolejí.

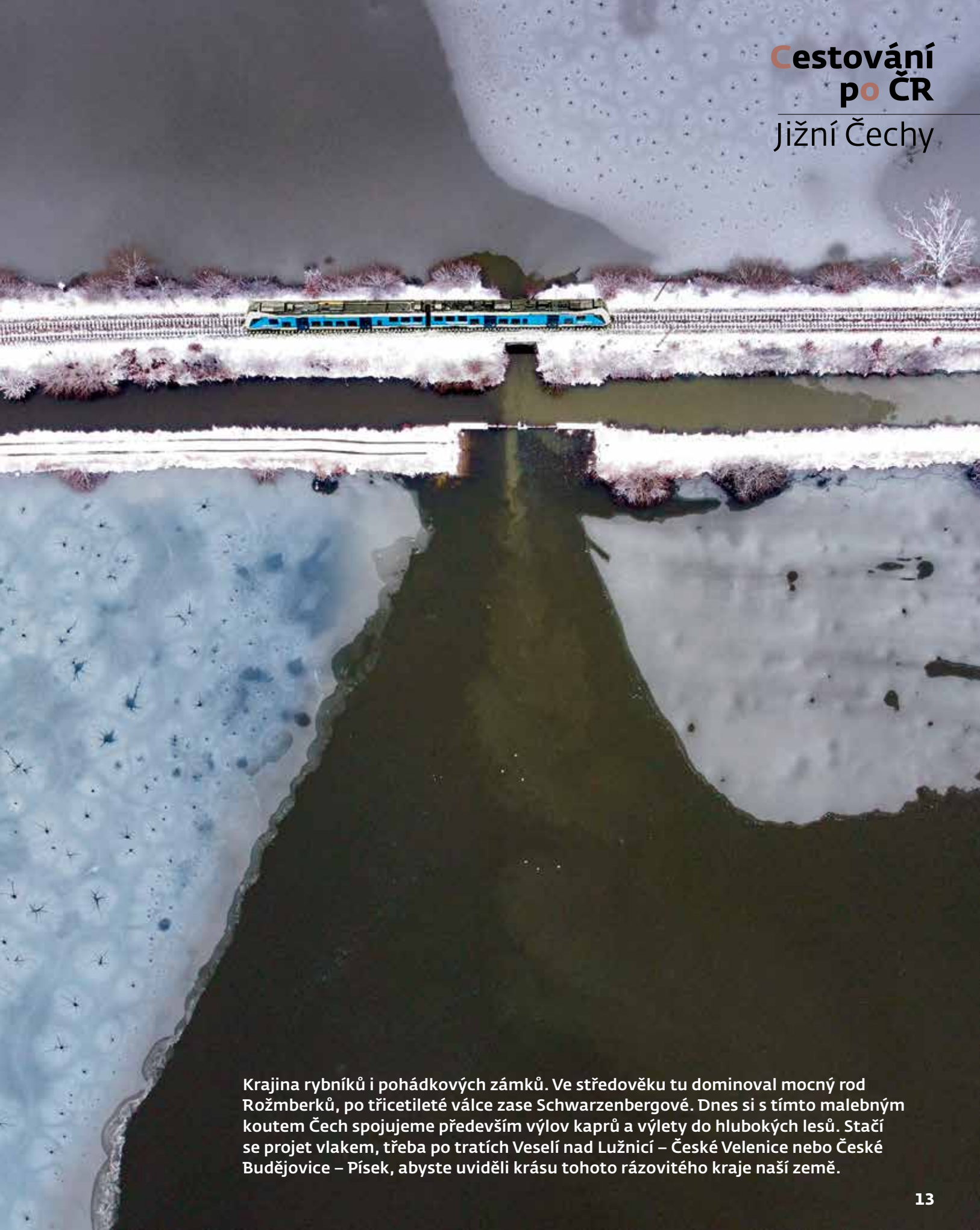
www.zeleznicesrdcem.cz

Přispějte společně s námi
na transparentní účet
2402887002/5500

 Cargo

Krajina rybníků i pohádkových zámků. Ve středověku tu dominoval mocný rod Rožmberků, po třicetileté válce zase Schwarzenbergové. Dnes si s tímto malebným koutem Čech spojujeme především výlov kaprů a výlety do hlubokých lesů. Stačí se projet vlakem, třeba po tratích Veselí nad Lužnicí – České Velenice nebo České Budějovice – Písek, abyste uviděli krásu tohoto rázovitého kraje naší země.

Text: Tomáš Rezek

Jihočeská kráska jako z pohádky svádí svými anglickými křivkami

Hezčí romantický zámek ve střední Evropě asi nenajdete. Novogotická perla je bezpochyby největším lákadlem Hluboké nad Vltavou. Zdaleka ale není jedinou turistickou atrakcí. Ve městě objevíte zoo s roztomilou zvířenou, sportovně-relaxační areál, kde zaženete nudu, nebo galerii nabitou uměním.

V červnu roku 1838 se Jan Adolf II. Schwarzenberg se svou manželkou Eleonorou zúčastnili slavné korunovace britské královny Viktorie. Nebyla to ale první cesta tohoto knížete za kanál La Manche. V Británii byl několikrát, a měl tak příležitost navštívit řadu šlechtických sídel a dokonale poznat tamní společenské, kulturní i hospodářské poměry. Kdo

patří mezi diváky kultovního seriálu Panství Downton, asi pochopí jeho opojení životem anglické aristokracie. Kníže Jan Adolf II. se rozhodl trochu té Anglie přenést do jižních Čech, konkrétně na Hlubokou. Na podzim roku 1839 oznámil svůj záměr velkolepě přestavět hlubocký zámek a učinit z něj nové hlavní sídlo rodu.

Vlakem do Hluboké nad Vltavou

Z vlaku můžete vystoupit buď ve stanici Hluboká nad Vltavou, nebo Hluboká nad Vltavou-Zámostí. Do centra města i k zoo vás dovedou turistické značky. Nejvýhodnější vlakové spojení si snadno vyhledáte na www.cd.cz nebo prostřednictvím bezplatné mobilní aplikace Můj vlak.

Objevte poklady Schwarzenbergů

V Hluboké vyrostlo úchvatné knížecí sídlo se 140 místnostmi. Vybavení interiérů odpovídalo výjimečnému postavení Schwarzenbergů, kteří na Hluboké vládli od roku 1661. Nashromáždili tu předměty výjimečné hodnoty. Známá je sbírka nástěnných koberců, z nichž vynikají bruselské gobelíny z poloviny 17. století. Na zámku nabízejí několik pro-

Osobnost regionu

»» Adolf Schwarzenberg

Na svět přišel s velkou pompou. Na počest jeho narození bylo 18. srpna roku 1890 vypáleno v Českém Krumlově 101 dělových salv. Vždyť šlo o prvorozeného syna a dědice rodového majetku krumlovsko-hlubocké schwarzenberské větve. Adolf Schwarzenberg vystudoval práva a po první světové válce a vzniku republiky pomáhal otci vyjednávat s vládou záležitosti ohledně první pozemkové reformy. Tehdy Schwarzenbergové ztratili asi dvě třetiny majetku. Oženil se až ve 40 letech. Roku 1930 si vzal za ženu Hildu, princeznu lucemburskou. Žili spolu v loveckém záměčku u Boubína, později ve Staré oboře u Hluboké.

FOTO: WIKIPEDIA

Patřil mezi velké odpůrce nacismu. Když po anšlusu Rakouska zakázali ve Vídni chodit Židům do parků, nechal na bránu svých palácových zahrad umístit nápis „Židé vítáni“. Věnoval milion tehdejších korun na dostavbu československého pohraničního opevnění. Po zabrání Sudet odmítl v Českém Krumlově přivítat Hitlera. Před jistým zatčením nakonec emigroval do USA. Veškerý jeho majetek Němci zkonfiskovali.

Velká deziluze nastala po válce. Byl mu odepřen návrat do vlasti a na jeho majetek byla uvalena nucená správa. Nepomohla ani jeho snaha domluvit se na vytvoření nadace, prostřednictvím které by financoval sociální a kulturní projekty. Jeho majetek byl v roce 1947 opět vyvlastněn – speciálním zákonem Lex Schwarzenberg. Tehdy již bývalý majitel zámků Hluboká, Třeboň a Český Krumlov to považoval za velké přikopřání, s nímž se nikdy nespokojil. Umřel jen tři roky poté ve své italské vile u Bordighery.

FOTO: JIHČESKÁ ZOOLOGICKÁ ZAHRADA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

FOTO: © JESUS BARROSO / IDEAMSTIME.COM

FOTO: ARCHIV ZÁMKU HLUBOKÁ N. VLT./NPU

FOTO: ARCHIV ZÁMKU HLUBOKÁ N. VLT./NPU

hlídkových okruhů. S průvodcem si můžete projít luxusně zařízené reprezentační pokoje a život posledních šlechtických majitelů přibližuje prohlídka soukromých apartmánů. Nenechte si ujít ani návštěvu zámecké kuchyně nebo hostinských pokojů ve druhém patře zámku, které jsou přístupné teprve od října 2017.

Na procházku parkem a do zoo

Stejně jako stavbě zámku se Schwarzenbergové věnovali i úpravě jeho okolí. V rozlehlém parku bylo vysázeno nespočet stromů a keřů. Traduje se, že sama kněžna Eleonora dávala ze zámecké věže vlajkami znamení, kam mají být vysazeny. Důležitou součástí krajiny byly také obory, které sloužily jako rezervoár zvěře pro oblíbenou šlechtickou zábavu – hony. Při nich byl využíván jako zázemí nedaleký barokní zámek Ohrada. V něm bylo v roce 1841 založeno muzeum myslivosti a o století později u tohoto loveckého zámku vznikla i malá

zoologická zahrada. Dnes už je domovem více než tři tisíc zvířat. Expozice jsou v zoo upravené tak, aby co nejvíce odpovídaly volné přírodě.

Za uměním nebo za zábavou

Kromě zámku byly součástí hlubocké knížecí rezidence i další nové stavby. Patřila k nim hlavně jízdárna, propojená se zámeckou stavbou skleníkem zimní zahrady. V 50. letech minulého století byly její interiéry upraveny pro potřeby Alšovy jihočeské galerie. Prohlédnout si v ní můžete každoročně obměňovanou stálou expozici výtvarného umění od 13. století po současnost a další sezonní výstavy. Pokud dáváte raději přednost akčnější zábavě, zajděte si v Hluboké po prohlídce zámku do sportovně-relaxačního centra s trampolínami, hřišti, adrenalin parkem, Špuntáriem nebo minigolfem. Sice nemá se Schwarzenbergové nic společného, ale královsky se v něm i s dětmi pobavíte. □

Dětství má být plné zážitků, ať je na co vzpomínat. Tak si udělejte čas na společně strávené chvíle se svými ratolestmi. Máme pro vás tipy na výlety, které si v jižních Čechách užijete. Jedte vlakem, cesta vám uteče jako voda. Do mobilu nebo tabletu si stáhněte aplikaci Vlakem na výlet. Ukáže vám, kudy od nádraží, a ještě získáte body do věrnostního programu ČD.

DO MUZEA

V Táboře lákají na čokoládu i strašidla

Na rodiny s dětmi mají v Táboře dobře políčenou. Ve městě se nachází největší zoo na jihu Čech, muzeum s více než dvěma miliony kostiček lega, Strašidelné podzemí s upíry a bílou paní, líbezná expozice Skřítkov nebo Dětský svět s mašinkou. V centru města, konkrétně v Kotnovské ulici, natrefíte také na Muzeum čokolády a marcipánu. V něm objevíte sladké modely pohádkových bytostí, slavných aut, přehlídku šatiček pro panenky nebo třeba Mr. Beana v životní velikosti. K exponátům patří také náš největší čokoládový vlak. Můžete se podívat pod ruce zručným cukrářům nebo sami v dílnách zkusit práci s cukrovinkami a vyrobit si 3D figurku nebo jednoduchý obrázek.

KUDY?

Od nádraží v Táboře dojdete k Muzeu čokolády a marcipánu za necelou půlhodinu. Popis cesty najdete v aplikaci Vlakem na výlet.

FOTO: MUZEUM ČOKOLÁDY A MARCIPÁNU TÁBOR

NA TÚRU

Ve Slavonicích mají pohádkový les

Pokud máte v plánu zjet s rodinou do přírody, vydejte se vlakem do Slavonic. V turistickém informačním centru na náměstí Míru si kupte za 15 Kč průvodce Cesta pohádkovým lesem a po červené se vydejte do nedalekého lesa Strážný vrch. Podle věku vašich dětí si můžete v lese vybrat ze tří různých obtížných tras. Bronzová stezka pro mrňata a skřítky měří jen 1,8 km, stříbrná stezka pro zdatné poutníky 2,5 km a na zlaté stezce pro válečníky a princezny ujdete 4 km. Na Cestě pohádkovým lesem se nacházejí stanoviště, kde jsou pro děti připravené úkoly. Když úspěšně splní všechny úkoly vyznačené v průvodci, získají pak v informačním centru pohádkový certifikát.

KUDY?

Od rozcestí u nádraží vás na náměstí Míru dovede červená turistická značka. Opačným směrem s touto značkou dojdete na začátek Cesty pohádkovým lesem.

FOTO: ARCHIV TIC SLAVONICE

K VODĚ

Radovánky na břehu lipenské přehrady

Zajet si teď s dětmi do Lipna k vodě? Klidně. V přehradě to sice ještě na koupání není, ale na břehu lipenského jezera stojí aquapark, kde je možné si užít vodní radovánky za každého počasí. V Aquaworldu Lipno je vám k dispozici plavecký bazén, divoká řeka s protiproudem, vodní skluzavka pro děti nebo třeba vířivka. Ve stejné budově se nachází i celoročně otevřené Hopsárium se spoustou dětských atrakcí. Malí návštěvníci tu najdou prolézací věž s trampolínou a střílečím děly, dvojskluzavku nebo třeba míčkový bazének. A hned vedle objevíte motýlí království Papilonia, kde si můžete prohlédnout a vyfotit nejkrásnější druhy motýlů z bezprostřední blízkosti.

KUDY?

Od nádraží v Lipně nad Vltavou se k aquaparku s Hopsáriem dostanete příjemnou procházkou podél břehu lipenské přehrady asi za 25 minut.

FOTO: LIPNO SERVIS S. R. O.

FOTO: MVM HRŠTE, S. R. O.

NA
VÝSTAVU

Písecká galerie nabídne Pilařiště i Mraveniště

Dříve se v ní vyráběl slad, teď je písecká Sladovna plná zážitkových expozic pro rodiny s dětmi. Řídí se tu konceptem „galerie hrou“, takže nuda ve Sladovně nemá šanci. Ve čtyřech patrech rozlehlé budovy se nacházejí stále i příležitostné výstavy, které se snaží v dětech podpořit kreativitu a fantazii. Nejmenší si užijí návštěvu Pilařiště, herny inspirované dílem Radka Pilaře, píseckého rodáka. Svět dětských obrazových knih a příběhů přibližuje výstava Hnízdo ilustrace. Oblíbený je také obří dřevěný labyrint tunelů, schovávaček a mostů – Mraveniště. V originálně ztvárněné podobě mravenčího bydlení se mohou děti vžít do role malého lesního tvora a osvojit si znalosti z přírodopisu.

KUDY?

Od nádraží v Písku se vydejte po červené a následně modré turistické značce na Velké náměstí. V jeho polovině nalevo najdete průchod na nádvoří Sladovny.

FOTO: SLADOVNA PÍSEK, O. P. S.

FOTO: SLADOVNA PÍSEK, O. P. S.

FOTO: FUNPARK PANDA

ZA
LEGRACÍ

V Budějovicích si užijete den plný zábavy

Větší zábavní centrum v jižních Čechách nenajdete. Funpark Panda v Českých Budějovicích je to pravé místo, kde se děti budou bavit a rodiče zase získají nějaký čas sami pro sebe. Zatímco vaše ratolesti budou dovádět, můžete si dopřát něco dobrého v restauraci, z níž budete mít potomky na dohled. A na co se mohou děti těšit? K oblíbeným atrakcím patří nafukovací hrad se skluzavkou, prolézací věž a tunel nebo balonkové bazény. Nechybějí trampolíny či překážková dráha. Dětem do tří let je vyhrazen oddělený dětský koutek. Kvůli čistotě a bezpečnosti je vstup do herny možný jen v ponožkách. A pokud si to děti zaslouží, můžete jim za odměnu koupit nějaký dárek v Panda shopu.

KUDY?

Od česko-budějovického nádraží se svezte trolejbusem č. 9 na zastávku Globus. Od ní je to k Funparku Panda už jen kousek.

ZA
LOUTKAMI

V Českém Krumlově objevíte Hurvínka

Při návštěvě Českého Krumlova nevynechte prohlídku Pohádkového domu v Radniční ulici č. 29. Najdete v něm výstavu více než 400 loutek. Jsou rozděleny do tematických celků a spatříte tu například vyobrazení historických legend, vodníků, kteří v Českém Krumlově zaručeně obývají dno řeky Vltavy, loupežníky ze šumavských hvozdů, doktora Fausta s Kašpárkem a ďáblý nebo Spejbla a Hurvínka. K dispozici je i loutkové divadlo, s nímž můžete dětem zahrát nějakou pohádku. Dům má i své strašidlo. Dodnes se prý v něm ozývají podivné zvuky z půdy. Podle legendy tak v Pohádkovém domě straší duch nešťastné Vilemíny, která zde v 18. či 19. století žila a provozovala černou magii.

KUDY?

Od nádraží dojdete do centra po místním červeno-bílém značení. Od rozcestí pod zámek vás do Radniční ulice dovede červená a modrá turistická značka.

FOTO: KRUMLOVSKÁ INSPIRACE, S. R. O.

KOLEM ŘEKY BLANICE za zázraky přírody

Text: Václav Lopata

Foto: Petra Krsová

Naučný okruh Na břehu Blanice prochází kolem železničního nádraží v Protivíně. Z města vychází oficiálně severozápadním směrem a zase se do něj vrací od jihovýchodu, ale klidně si ho můžete projít obráceně. Najdete na něm 18 zastavení včetně speciální zoo, přírodovědeckých exponátů, klasické jihočeské architektury i ochutnání zlatavého pěnivého moku.

Rybník Klokočín

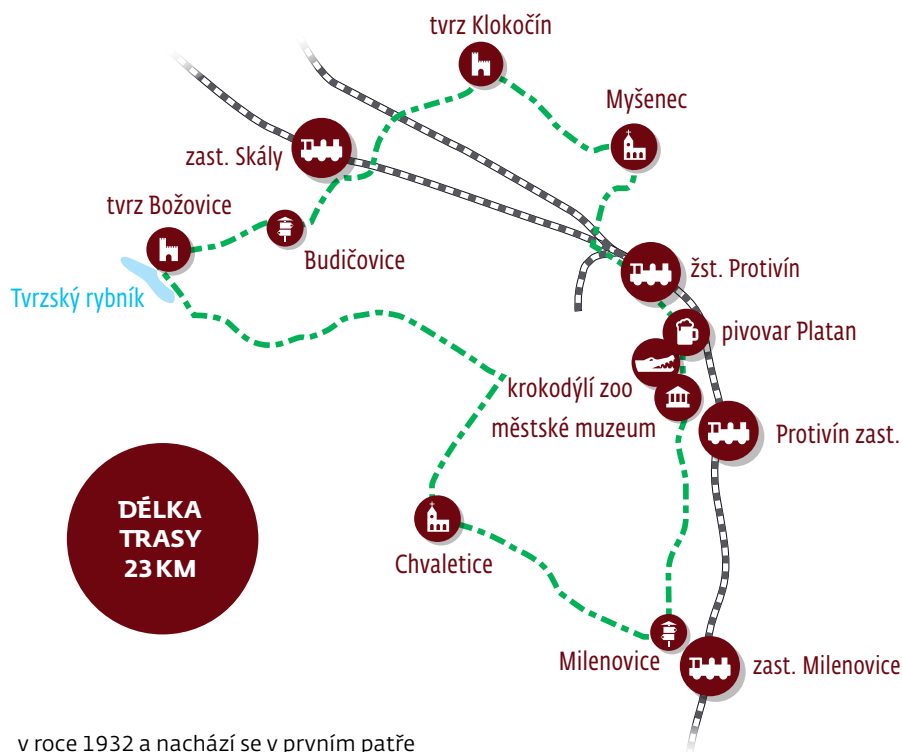
Městečko Protivín se nachází na trati mezi Plzní a Českými Budějovicemi. Když tu vystoupíte z vlaku na „hlavním“ nádraží, ocitnete se přímo na naučné stezce. Asi kilometr od stanice narazíte na první zajímavost našeho výletu, krokodýlí zoo.

Mezi vzácnými krokodýly

Návštěva je tu vhodná i v zimním období. Připravte se ale na to, že v objektu panuje vysoká vlhkost a teplota od 30 do 33 °C. Můžete zde spatřit 23 druhů krokodýlů z 25 existujících! Šest z nich je zařazeno mezi kriticky ohrožené, neboť jejich populace ve volné přírodě čítá pouhé stovky posledních kusů. Další perličkou je, že zoo je současně chovnou stanicí a zdejší odborníkům se daří ohrožené druhy v zajetí odchovávat. Jako jediná zoo na světě mimo tropické země se může pochlubit odchovem nejohroženějšího druhu – gaviála indického. K vidění jsou i kostry těchto zvířat, lebky, zuby, dále hadi, aligátoři či želva. Největší z exponátů, krokodýl mořský jménem Golem, měří téměř pět metrů.

Exotika ve vitrínách

Ujdeme doslova pár kroků a jsme v centru na Masarykově náměstí. Zdejší městské muzeum bylo otevřeno již

v roce 1932 a nachází se v prvním patře domu č. p. 19. Kromě historicko-etnografických expozic z doby pravěkého a středověkého osídlení v okolí dolní Blanice se zde poučíte o dějinách města. Muzeum je však výjimečné díky expozici věnované exotické přírodě. Byla vymyšlena a instalována jihočes-

kým cestovatelem a přírodovědcem Karlem Peclem. Můžete tu obdivovat exotický hmyz v naaranžovaném přirozeném prostředí, stejně tak jako svět pod hladinou moře. V další místnosti se

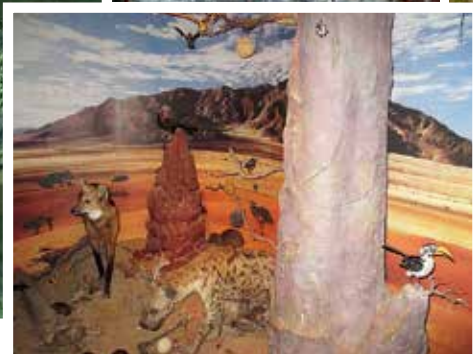
V Protivíně najdete 23 druhů krokodýlů

Turmalínové slunce

Narovnané koryto řeky Blanice

Městské muzeum
Platanová alej vedoucí k pivovaru

Milenovice

Vlakem do Protivína

Z Plzně a Českých Budějovic

rychlíkem, spěšným nebo osobním vlakem bez přestupu

Z Jihlavy

rychlíkem bez přestupu

přenesete do světa pralesů, pouští a mořských pobřeží. Prohlédnete si živočichy z Maroka (fenek berberský), Brazílie a Bolívie (pes hřivnatý), střeoaamerické tvory (pes pralesní) či fosy, které žijí na Madagaskaru.

Na druhé straně náměstí najdete Zoologické muzeum. Nachází se ve zrekonstruovaném objektu tzv. kaplanky, přiléhající k farnímu kostelu sv. Alžběty. V tomto soukromém muzeu, které vzniklo v roce 2009, můžete kromě jiného obdivovat kostry a vycpaniny exotických zvířat, zejména celé kostry krokodýlů, ale také medvědů, nosorožců či rozsáhlou expozici hmyzu. Jde o sbírku majitele muzea, pana Miroslava Procházky. Celkem tu mají zhruba 1 200 exponátů.

Platanovou alejí do pivovaru

Už cestou do centra vás zaujme na první pohled impozantní alej platanů javorolistých, vedoucích od hlavní silnice k pivovaru Platan. Je výjimečná zejména tím, že je třířadá. Byla vysazena v roce 1835 a čítá přes 50 stromů, jejichž obvod měří úctyhodných 160

V aplikaci
Vlakem na výlet
získáte za tuto
trasu
20 ČD Bodů

až 310 cm. Samotný pivovar dnes patří pod společnost Pivovary Lobkowicz a vyrábí piva Platan, Prácheňská perla, Granát, Schwarzenberg, Lobkowicz a Merlin. Pokud jste milovníky zlatavého moku, navštivte pivovarskou restauraci Belveder. Pro fajnšmekry nechybí možnost exkurze přímo do prostor samotného pivovaru.

Slunce u cesty

Když už jsme se z centra Protivína vrátili, budeme dále pokračovat po naučné stezce severním směrem. Zakrátko dojdeme do malebné obce Myšeneč. Její dominantou je bezesporu kostel sv. Havla z konce 11. století. Postaven byl v románském slohu a následně v roce 1270 goticky rozšířen. Zbytky hradu Myšeneč bohužel pohltila místní zástavba. Opravdovou perlou jsou tzv. myšenecká slunce, což je chráněná přírodní památka související s nalezišti turmalínu na Písecku. Z chemického hlediska jde o složitý hlinitoborokřemičitan železa, hořčíku, vápníku a alkálií. Vyskytuje se u nás především ve formě plošných skvrn, případně paprscitých

shluků, tzv. turmalínových sluncí, a právě jedno z nich je tu u cesty k vidění.

Perly lidové architektury

Mineme tvrz Klokočín, kde František Vlášil natočil část scén pro svůj legendární film Markéta Lazarová. Dojdeme do krásné opravené a památkově chráněné zemědělské usedlosti s honosnými barokními štíty a branami s letopočty kolem roku 1830. U Tvrzského rybníka se dočteme něco o historii rybníkářství a leckoho zaujme místní velká bažantnice. Obci Chvaletice dominuje upravená náves s kaplí sv. Václava a opět i zde najdeme perly lidové architektury. Stavení č. p. 22 a 23 jsou uvedena na seznamu památkově chráněných objektů. V následující obci Milenovice vám zase padne do oka opravený statek č. p. 2 nebo památkově chráněný tzv. manský dvůr.

Pokud zvládnete projít celý okruh, budete mít v nohách 23 kilometrů. Výlet si však lze libovolně zkrátit. Pro zpáteční cestu můžete nastoupit do vlaku kromě Protivína také v zastávkách Skály (nedaleko Budičovic) nebo Milenovice. □

Text: Filip Martinec
Foto: Wikimedia

TŘEBOŇSKÝ KAPR V HLAVNÍ ROLI nejen na svátečním stole

Na Aljašce mají ropu, na Slovensku halušky, jižní Čechy se zase proslavily chovem pořádně macatých kaprů. Každoročně míří nejen na náš štědrovečerní stůl, ale i na export. Kapr se stal na Třeboňsku důležitou hospodářskou komoditou už ve středověku, a to díky velkorysé stavbě rybníční soustavy. Ale pozor, prostý lid si na něm začal v masovém měřítku pochutnávat až ve 20. století.

Lékaři nám praví, ryba vám dá zdraví. Necpěte se vepříky, kupte živé kapříky. Tak pokřikoval pouliční prodáváč na Hurvínka s Máničkou v příběhu na gramofonové desce z roku 1983. S nejznámější českou rybou se skutečně setkáváme od dětství. V čítankách i v televizním zpravodajství. Ale moment, je vůbec kapr českou rybou?

Ryby nepůsobí smilstvo

Podle encyklopedií má kapr svůj původní domov ve střední Asii a následně zdomácněl i v Číně. Je to všežravec, navíc rychle přibývá na váze (může mít hmotnost až 30 kilo) a dobře snáší transport. Není divu, že se postupně stal oblíbeným artiklem obchodu a rozšířil se po celé Evropě i jinde. Jen v Austrálii se neuchytil, tam ho dnes považují za invazivní druh nebezpečný pro místní ekosystém.

Do české kuchyně se kapr dostal pravděpodobně díky klášterům. Zatímco chudina obvykle jedla luštěniny a zeleninu, šlechta si pochutnávala na zvěřině a měšťané sem tam na drůbeži, mniši si oblíbili ryby, zejména v období povinného půstu, kdy bylo zakázané maso. Církev ryby tolerovala, protože byly studené a vlhké, a tudíž prý nedráždily smysly a nezapalovaly plamen smilstva. Podle křesťanské symboliky byl obrázek ryby dokonce tajným symbolem prvních pronásledovaných křesťanů.

Vydejte se
k třeboňským
rybníkům s aplikací
Vlakem na výlet
a získáte až 20 ČD
Bodů.

Zlato váží víc než zahálka

Nejstarší rybníky vznikaly na Třeboňsku v důsledku příhodných geografických podmínek (a zkušeností přebíraných z ciziny) už ve 14. století. Iniciativu k tomu dal roku 1356 i samotný císař a král Karel IV. Dnes nám to přijde samozřejmé, ale tehdy šlo o sociální revoluci. Pro šlechtu přestalo být podnikání ponižující. Lesk zlata v truhlicích začal vážit víc než vystavené brnění a historiky z válečných tažení pronášené v atmosféře vznešené zahálky.

Za vlády Jagellonců, na přelomu 15. a 16. století, se v jižních Čechách začalo stavět velké množství rybníků, navíc na kvalitativně vyšší úrovni než dříve.

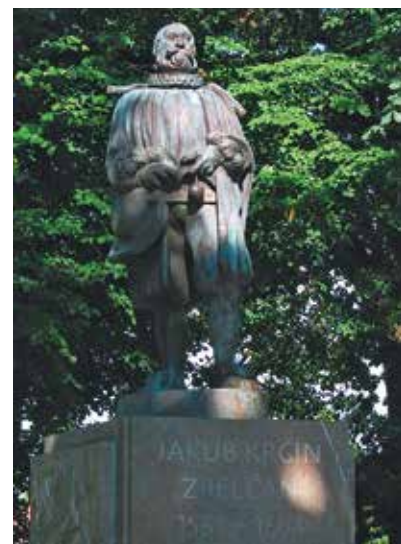
Chov ryb se ukázal vysoce rentabilní a počáteční investice se rychle vracely. A k tomu ještě papež zrušil roku 1495 zákaz obchodu s „kacířskými“ Čechami, což otevřelo velké možnosti pro vývoz.

Ikony Netolický a Krčín

Samozřejmě že šlechta měla na práci s vodou „lidi“. Ve službách mocného rodu Rožmberků zazářili především dva odborníci. Štěpánek Netolický (1460–1538/39) vytvořil na Třeboňsku základ důmyslné rybníční soustavy. S jeho jménem se pojí stavba Horusického rybníka, Opatovického rybníka, Káňova

V Třeboni dodnes najdete dům, který patřil Štěpánkovi Netolickému

Socha Jakuba Krčína na hrázi rybníka Rožmberk

a Velkého Tisého. Netolický vypořádal, že v hlubokých a studených rybnících nemají kapři zdaleka takové přírůstky jako v mělkých, s dostatkem světla a kyslíku. Proto nechal vybudovat regulační a napájecí stoky (Zlatá stoka). Po propuštění z poddanství se z Netolického stal vážený měšťan Třeboně. Jeho bývalý dům č. p. 89 stále stojí na Masarykově náměstí.

Na jeho dílo navázal o desítky let později Jakub Krčín (1535–1604). Právě on stojí za výstavbou největšího rybníka ve střední Evropě s příznačným názvem Rožmberk, s vodní plochou 489 hektarů a délkou hráze 2 355 metrů. Vybuvoval také rybníky

Výlov kaprů má v jižních Čechách tradici starou mnoho století

Rožmberk, údajně největší rybník na světě sloužící pro chov ryb, byl postaven v letech 1584–1590

Spolský a Svět (dříve Nevděk). Stejně jako Netolický kladl důraz na napájecí stoky (Nová řeka). Z původně chudého zemana se stal nejen úspěšný stavitel, ale později i regent celého rožmberského panství.

Z elity mezi plebs

V Čechách a na Moravě se v současnosti nachází asi 22 tisíc rybníků, ale v 16. století toto číslo bylo výrazně vyšší – asi 78 tisíc. Už to napovídá, že konzumace ryb ve středověku byla ve srovnání s dneškem několiknásobně vyšší. Jenže kapři mířili především na stoly velmi

bohatých lidí, jak šlechty, tak příslušníků církve, a to během celého roku. Kapr jako typický vánoční pokrm je u nás doložen až od 17. století, ale opět jen u elity. Naprostá většina lidí se musela spokojit s prostými jídly jako opraženým hrachem nebo houbovým kubou (kroupy a houby). V měšťanském prostředí se kapr na Štědrý den pravidelně objevuje až v 19. století, což potvrzují i recepty proslulé Magdaleny Dobromily Rettigové. Mezi chudinu se tato strava rozšířila až za první republiky. Ovšem masová konzumace kapra, tak jak ji známe dnes, se týká až období po roce 1945. □

Na Štědrý den

» Kapr se jako hlavní vánoční pokrm prosadil kromě českých zemí také na Slovensku, v Polsku, Rakousku a údajně také ve francouzském, dříve německém Alsasku.

» Dnes si obvykle dáváme kapra smaženého, s bramborovým salátem. Zapijíme ho pivem nebo bílým vínem. Tato tradice je ale novodobá, ujala se až po roce 1945, a to především díky výstavbě kapřích velkochovů a zvyšující se životní úrovni všech vrstev obyvatel.

» Před druhou světovou válkou se preferoval kapr namodro. Ten se vařil, a to v octě, na víně a se zeleninou. Tuto pochoutku si za první republiky dopřávaly i široké vrstvy, ale obvykle jen jednou za rok.

» V dřívějších dobách se preferoval kapr načerno. Tento nezvyklý recept pochází z 16. století. Kapr se opět vařil, respektive dusil ve sladké omáčce, která obsahuje povidla, perník, někdy i sušené švestky, rozinky, mandle, mrkev, celer i černé pivo. Jako příloha se doporučuje knedlík nebo chleba.

Svět a Rožmberk:

jak se tam dostat vlakem

Pokud vás láká výlet k třeboňským rybníkům, zajedte si k nim vlakem. Když vystoupíte například v zastávce Třeboň lázně na trati Veselí nad Lužnicí – České Velenice, máte hned dvě možnosti. Vydejte se do centra města, až za půl kilometru narazíte na naučnou stezku Cesta kolem Světa. Ta vás provede okolo stejnojmenného rybníka. Když se ale z Masarykova náměstí z centra vydáte na sever po červené značce, dojdete asi po třech kilometrech cestou kolem Zlaté stoky až k největšímu rybníku v republice, k Rožmberku. Pak je jen na vás, jak dlouhou trasu si nastavíte po okolí.

Text: Zdeněk Ston

VESNICKÁ PAMÁTKOVÁ REZERVACE HOLAŠOVICE

Ani doživotní hendikep nezabránil malému Adamovi vyvádět bláznivé klukoviny podobné těm, na které si troufali jeho zdraví vrstevníci. Vladimír Dlouhý, rozený herecký talent, se díky tomuto snímku stal dětskou hvězdou 70. let. Coby žáka šesté třídy ho přímo ve škole objevila pomocná režisérka Milada Mikešová.

FOTO: UŽ ZASE SKÁČU PŘES KALUŽE (1970), REŽISÉR: KAREL KACHYŇA © SKY / ZDROJ: WFA

Údiv maminky:
„Panenko na nebi, a jakpak to, že zrovinka náš chlapec musí chytit nemoc až z takový tramtárie?“

» O filmu

Ocitáme se v moravském městečku Tlumačov na přelomu 19. a 20. století. Idylickou atmosféru venkovského hřebčína a klukovských snů naruší zákeřné onemocnění dětskou obrnou, při kterém hlavní hrdina Adam ochrne na obě nohy. Díky silné vůli a touze krotit divoké koně se za podpory rodičů dokáže s nemocí poprat s až téměř ušlechtilou hrdoostí. Film režiséra Karla Kachyni byl natočen podle románu australského spisovatele Alana Marshalla a odnesl si řadu cen z dětských filmových festivalů. Kromě Vladimíra Dlouhého ve filmu zazářila coby Adamova maminka také herečka Zdena Hadrboľcová.

» O předloze

První díl trilogie Alana Marshalla I Can Jump Puddles byl vydán v roce 1955 a brzy se stal mezinárodní bestsellerem. Kniha je vlastní autorovou biografií z doby, kdy sám onemocněl dětskou obrnou a musel se naučit žít s holemi. Spisovatel byl s konečnou podobou filmového díla tak spokojen, že režiséru Kachyňovi napsal řadu děkovních dopisů, a v roce 1972 dokonce do Československa osobně zavítal. Marshall za svá díla během života obdržel ocenění na západní (Řád Za zásluhy Velké Británie) i východní (sovětský Řád Za přátelství mezi národy) straně železných opony.

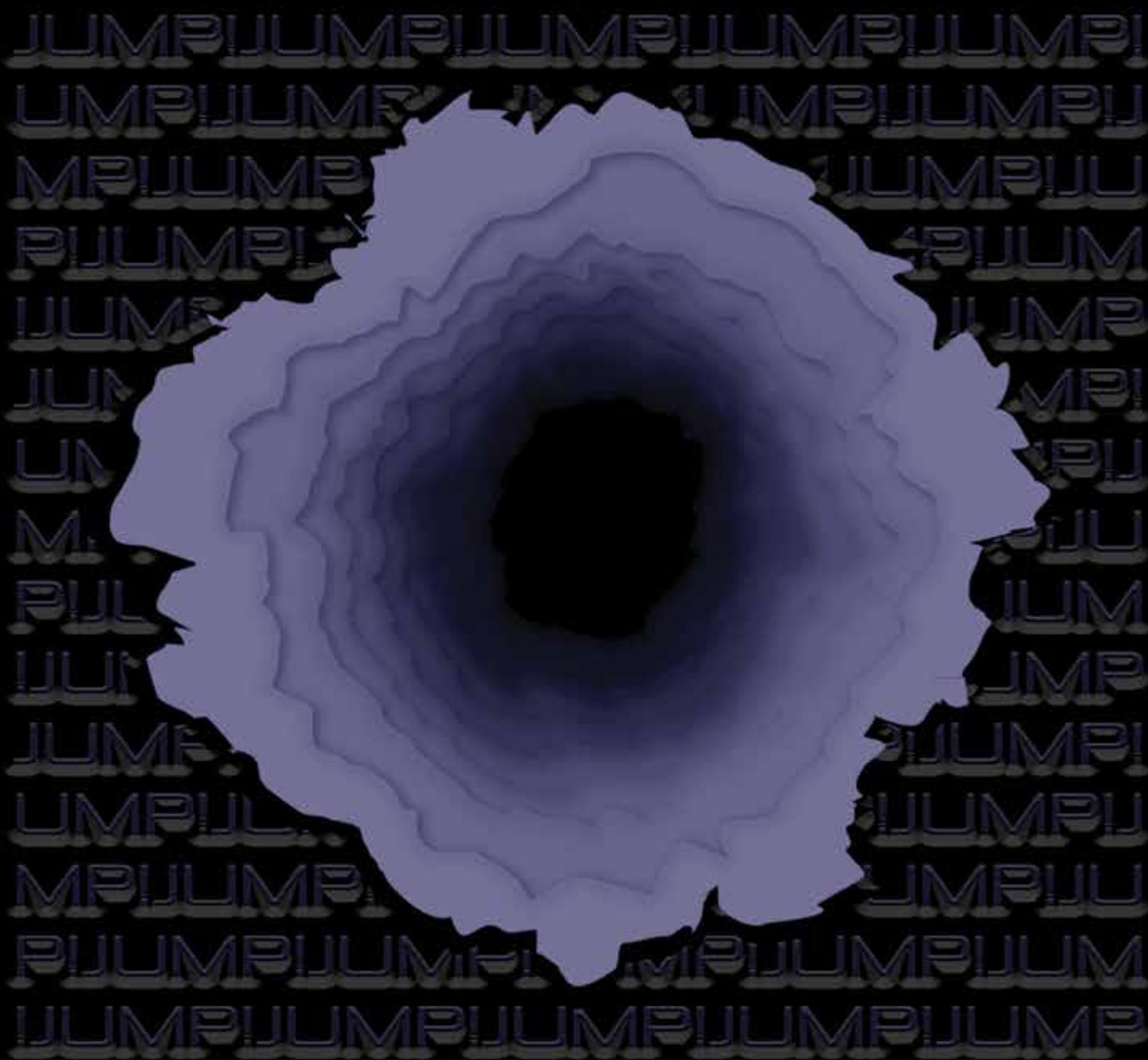
» Jak se tam žije dnes

Holašovice získaly v roce 1995 statut vesnické památkové rezervace a o tři roky později byly zapsány do seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Pro vesnici s unikátním souborem budov ve stylu tzv. selského baroka to byla doslova revoluce v pozitivním i negativním slova smyslu. Došlo k celkové obnově a renovaci objektů a okolí vesnice, na druhou stranu do Holašovic nyní ročně zamíří desítky tisíc turistů. Místní obyvatelé si tak museli zvyknout na různá omezení a současně mohou čerpat určité výhody ze světové prestiže.

» Kde se natáčelo

Zkušený scenárista Jan Procházka přenesl děj románu z australské divočiny do českého prostředí. (V titulcích a na plakátech k filmu byli však jako scenáristé uvedeni Karel Kachyňa a Ota Hofman, neboť Procházka byl již v té době považován za režimního nepřítele.) Natáčelo se v okolí hřebčína Napajedla na Moravě, hřebčína Nový Dvůr na Písecku nebo na zámku v Protivíně. Idylické vesnické prostředí pak režisér objevil v jihočeských Holašovicích, asi 15 km západně od Českých Budějovic. Vesnice v té době již figurovala na seznamu chráněných památek. Na jejím vzhledu to sice příliš patrně tehdy nebylo, centrum obce však díky tomu alespoň uniklo nadšenému budovatelskému úsilí.

DIVADELNÍ FAKULTA JANÁČKOVY AKADEMIE MÚZICKÝCH
UMĚNÍ POŘADÁ 31. ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO
FESTIVALU DIVADELNÍCH ŠKOL

SETKÁNÍ/ENCOUNTER

23. - 27. 3. 2021 | WWW.ENCOUNTER.CZ | LETOS ONLINE

organizátor:

J A M U
J A M U
J A M U

Divadelní fakulta

za finanční podpory:

Státní fond kultury ČR

B | R | N | O |

pod záštitou:

MŠMT

jihomoravský kraj

hlavní mediální partner:

 Česká televize

Horské tratě

Text: Rostislav Šmída
Foto: autor a Wikimedia

PŘES HORY A DOLY MNOHA ZPŮSOBY

Odvážně, rozvážně, tunelem i smyčkou

Cestovat vlakem přes horské hřebeny a k vysokým štítům dnes vypadá jako samozřejmá věc. Ale vždycky to tak nebylo. Důvěra ve schopnosti lokomotiv byla původně malá, zkušenosti rovněž. Někteří odborníci radili vybudovat systém šikmých ramp se stabilními parními stroji, které by tahaly vagony na lanech, nebo se horám prostě vyhnout. Teprve díky rakouskému inženýru Karlu von Ghegovi železnice také u nás začala odvážně šplhat do hor a dala příklad ostatním zemím.

První dráhy vznikaly v rovinatých oblastech. V podunajské monarchii se začaly stavět koleje z Vídně směrem na sever. Trať sledovaly široká údolí Moravy, Odry, Orlice a Labe. Stoupání byla mírná a těch pár větších pohoří a hor se podařilo překonat mírnými sklony a nepříliš dlouhými tunely. Podobné to bylo i jinde v Evropě. Například první německá dálková trať z Drážďan do Lipska vede rovinatou nížinou.

Císařství přetnuté velehorami

Jenže rakouské císařství mělo jeden velký přírodní hendikep: říši protínal vysoký alpský hřeben, který na východě začíná u uherské hranice a na západě dosahuje výšky až tři tisíce metrů. Ten musela jakákoli železnice při cestě na jih překonat. Severoitalské provincie v držení Habsburků byly v polovině 19. století neklidné a odbojné, a proto vyvstal úkol zajistit rychlé a kapacitní spojení pro přepravu vojska. Navíc se v Terstu nacházel největší přístav říše. Překonat Alpy železnicí tak bylo pro císařství životní nutností. Jenže jak?

Mnozí inženýři varovali, že lokomotiva s hladkými ocelovými koly bude na kolejnicích klouzat a do hor nevyjede. Skeptici navrhovali překonat Alpy systémem šikmých ramp s pevně uloženými parními stroji. Ty by pohybovaly lany, na která by se zavěsily vagony, a postupně by tak vyšplhaly k hřebenu a na opačné straně hor by se zase spustily do údolí. Princip na první pohled jednoduchý, ale pro dopravu zdoluhavý. A navíc, co když se lano přetrhne nebo vagony rozpojí?

Důvěra v parní lokomotivu

Naštěstí ne všichni byli pochybovači. Jako jeden z prvních vložil důvěru v parní lokomotivu bývalý stavitel koňky z Českých Budějovic do Lince Mathias Schönerer. Ve Vídni zřídil zkušební rampu se sklonem 1 : 30 a názorně demonstroval, že si hladká kola lokomotivy poradí i s několika plně naloženými vozy a klouzat nebudou. Ani to však nestačilo k přesvědčení kritiků. Přece jen, krátká rampa není jako desítky kilometrů dlouhá dráha v horách se všemi nástrahami počasí včetně deště, náledí a příválů sněhu.

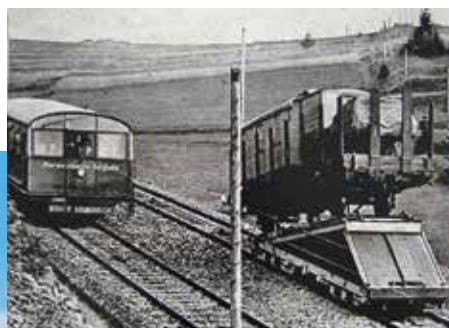
Nakonec vznikla více než desítky návrhů, jak překonat Alpy a spojit severní a jižní část trati z Vídně do Terstu. Některé počítaly s šikmými rampami, jiné je kombinovaly s železnicí. Padly

i návrhy horský hřeben prostě obejít přes maďarské roviny. Po dlouhém váhání nakonec vyhrál návrh Karla von Ghegy, zkušeného dopravního inženýra, který věřil klasické železnici i parní lokomotivě.

Rakušané míří k moři

Vítězný návrh počítal s klasickou adhezivní tratí, která se vlní po stráních bočních údolí hor do potřebné výšky ve sklonech až 28 promile nebo také 1 : 35,7, takže na každých 40 metrech železnice vyšplhala skoro o jeden výškový metr. A hned se stal terčem posměchu a pomluv. Přesto se v roce 1848 začalo stavět a už v roce 1854 byla celá horská trať – první skutečná horská železnice na světě – plně zprovozněna.

Čísla dokumentují, že na svou dobu šlo o dílo vskutku průkopnické. Přestože začátek a konec trati v Gloggnitzu na severu a v Mürzzuschlagu na jihu jsou vzdálené vzdušnou čarou jen 21 kilometrů, délka železnice je celých 42 kilometrů. Vlaky se postupně vyšplhají na 29 kilometrech od Gloggnitzu k ústí tunelu Semmering o 450 výškových metrů. Ghega musel na trati vybudovat 14 tunelů včetně nejdelšího, skoro 1,5 kilometru dlouhého pod vrcholovým hřebem. Na trati vzniklo 16 velkých viaduktů a přes sto mostů. Více než polovina dráhy má sklon větší než 20 promile a skoro polovina trati leží v obloucích. Šest let zde pracovalo až 20 tisíc lidí, z nichž necelá stovka přišla o život při práci přímo na stavbě a dalších několik stovek

Pozemní lanovka v Duryňském lese překonává výšku 300 metrů a její trať má sklon až 250 promile. Vozí i železniční vagony

Most Kalte Rinne byl postaven v polovině 19. století, a přesto dál slouží dopravě

Štýrsko

Mürzzuschlag

Edlach

Inženýr Karl von Ghega provedl trať skrze náročný alpský terén. Vznikla tak první horská železnice na světě

zemřelo v důsledku špatných hygienických podmínek na tyfus a cholera.

Nad velkorysostí tehdejších inženýrů a císařských úředníků musíme smeknout i dnes. Přestože trať přes Semmering je více než 160 let stará, stále se po ní jezdí a vlakům slouží původní mosty, tunely, náspy a opěrné zdi. Přitom po nich jezdí lokomotivy a vlaky až desetkrát těžší.

Když pomůže smyčka

Semmering se stal inspirací pro mnohé železniční projektanty. Ve druhé polovině 19. století začaly vlaky zdolávat menší i větší pohoří často po tratích inspirovaných první horskou železnici. Takové tratě najdeme u nás, v Německu, Itálii, na Balkáně i mimo Evropu. Některé svahy zdolávaly vlaky i pomocí serpentín. Díky malým poloměřům oblouků se to daří hlavně úzkorozchodným drahám. Mnoho jich najdete ve Švýcarsku, třeba při cestě z údolí Poschiavo (1 014 m n. m.) na Passo del Bernina (2 253 m n. m.) nebo na tratích MOB nad Montreux. Na vrchol hory Brocken, nejvyšší v německém pohoří Harz, zase dráha šplhá jako po spirále kolem dokola.

Tunel se taky osvědčil

Někde jsou však hory tak strmé a údolí tak úzká, že stavitelům nezbylo nic jiného než se zakousnout do skal a koleje umístit do tunelů. Hlavně na alpských tratích vznikly unikátní úseky i s několika úplnými smyčkami. Určitě nejznámější je jižní rampa starého Gotthardského tunelu s populárními snímky vlaků v několika úrovních nad sebou. Podobnou soustavu smyčkových tunelů nabízí i Rhétská železnice v horní části údolí Albuly. Kolem trati se smyčkami je tu dokonce naučná stezka. Stačí jen dojet do stanice Preda a pak už můžete špacírovat.

Větší nebo menší smyčky najdete i jinde. Na Schwarzwaldbahn mezi Horn-

Z historie dráhy Vídeň – Terst

- » **1829** – prezentován projekt s trasováním přes Uhry (návrh F. X. Riepla)
- » **1839** – začátek stavebních prací (trasování mimo Uhry)
- » **16. května 1854** – za účasti císaře slavnostně otevřen úsek postavený K. Ghegou (Semmeringbahn); první vlak s cestujícími projel ale až 17. července 1854
- » **12. července 1857** – projel první vlak Vídeň – Terst (délka 577 km)

Bez zubů a lan to občas nejde

Pro zdolání hor někde přece jen došlo na zuby a lana. Takto se stávalo především na konci 19. století. Ozubnicové dráhy dnes slouží hlavně jako turistická atrakce, v minulosti však pomáhaly překonávat prudká stoupání i na hospodářsky důležitých tratích. Tam je v uplynulých desetiletích většinou nahradily silnější a lépe brzdicí adhezní stroje. V německém Harzu slouží jedna taková trať dodnes, nyní už bez ozubnice, pro přepravu velkého množství v horách vytěženého vápence. Naše jediná zubačka z Tanvaldu do Kořenova, dnes už také obsluhovaná adhezními vozidly, byla důležitá pro dopravu slezského uhlí do průmyslových podniků na Liberecku a Jablonecku.

Zcela jedinečné pro dopravu běžných železničních vozů je ale použití skutečné pozemní lanovky. Tu najdete v Durynském lese mezi údolím Schwarza a náhorní plošinou kolem obce Cursdorf, kde je kratičká, 2,5 kilometru dlouhá lokálka. Klasické železniční osobní i nákladní vagony mezi dolní a horní tratí přepravila lanovka na speciální plošině. Třeba v roce 1939 zvládla lanovka více než 9 tisíc tun nákladu. Dnes se plošina využívá pro přepravu turistů, v létě v otevřeném železničním vagonu. Ovšem když je potřeba, stále dobře slouží i k přepravě souprav z horní dráhy do dílen pěkně po kolejích.

Semmeringbahn

Pomník odvážnému staviteli Ghegovi ve vrcholové stanici Semmering

Trojice serpentin u švýcarské vesničky Wassen zaručuje, aby stoupání nepřekročilo 27 promile

bergem a Sommerau v jižním Německu, vzdálenými vzdušnou čarou pouhých 12 kilometrů, ujedou vlaky přes 26 kilometrů a přitom překonají převýšení 448 metrů. Legendární je norská Flåmsbanen dlouhá pouhých 20 kilometrů, ale s 20 tunely, sklony až 55 promile a s několika smyčkami. Klesá od odbočky z hlavní trati Oslo – Bergen ve výšce 866 m n. m. až téměř na úroveň mořské hladiny. Náročnou železniční stavěli celých 20 let.

Vyhledka už hlavně pro turisty

Na pomezí Srbska a Černé hory se nachází další pozoruhodná železnice. Dnes už slouží pouze pro vyhlídkové turistické jízdy, ale v minulosti tam jezdily vlaky mezi Sarajevem a Bělehradem. Jak zde úzkokolejka o rozchodu 760 mm překonává výškový rozdíl přibližně 400 metrů, ilustruje přímo jméno zdejšího úseku – Šarganská osmička. Samotná trať ve tvaru osmičky je dlouhá skoro tři kilometry a celý nejatraktivnější horský

úsek obnovené železnice má 15 kilometrů. Jednu smyčku s tunelem najdeme i na Slovensku u obce Telgárt na trati z Banské Bystrice do Margecan. Ve dvanáctikilometrovém úseku tam musí dráha překonat 170 metrů. Aby stoupání nebylo příliš velké, naprojektovali tam skoro dva a půl kilometru dlouhou smyčku s 1 239 metrů dlouhým tunelem. Díky smyčce vystoupá trať o celých 31 metrů, aniž by byl sklon trati příliš velký.

Zatímco smyček s tunely najdeme po světě celou řadu, most ve tvaru smyčky je skutečným unikátem. Najdeme ho na švýcarské Rhätische Bahn u obce Brusio. Smyčka má poloměr pouhých 70 metrů a sklon je tam 70 promile. Dlouhé soupravy, třeba Bernina Express, zde téměř samy sebe nadjíždějí.

Úvratě jako levnější řešení

Dalším způsobem, jak zdolat hory, jsou úvratě, kdy vlaky musí změnit směr jízdy, aby mohly pokračovat dál. U nás jsou krásnou ukázkou takových míst stanice

Dubí v Krušných horách nebo Liteň na Berounsku. Zatímco jedna kolej míří ze stanice prudce dolů do údolí, druhá stoupá ostře do kopce. Nevýhodou takových stanic je samozřejmě přepřah lokomotiv, které musí přejet z jednoho konce vlaku na druhý, nebo se musí zapřáhnout lokomotiva jiná. Provoz to sice zdržuje, ale v mnoha případech byla stavba úvratě levnější a jednodušší než budování smyček s tunely.

Jsou dráhy, není jich však mnoho, které mají celou sérii úvratí od údolí až k hřebenu. Třeba na lesních železničních takový způsob dopravy úplně postačoval. Jednu takovou máme skoro za humny. Nachází se na Slovensku na pomezí Oravy a Kysucí. Kolejové spojení tam vedlo přes sedlo Beskyd s nadmořskou výškou bezmála 950 metrů, proto musela dráha zdolat na malém úseku převýšení 200 metrů. Okolní krajina neumožnila vybudovat oblouky a tunely byly vyhodnoceny jako příliš drahé. Dnes je část této dráhy zachována a jezdí zde muzejní vlaky. □

Legenda Semmering

Mnohé tratě s velkým převýšením, vysokými mosty, malými oblouky nebo mnoha tunely dostaly přívlastko Semmering. Kouzelný výhled na metropoli a Vltavu tak nabízí Pražský Semmering, který se vlní nad Prokopským údolím.

Krušnohorský Semmering najdete na trati z Karlových Varů do německého Johanngeorgenstadtu. Na trati se nachází i druhá nejvýše položená stanice u nás. V Krušných horách je i další horská trať, které se někdy přezdívá Teplický Semmering a vede na Moldavu v Krušných horách. Také ve Slezsku

mají svůj Semmering. Označuje se tak trať z Horní Lipové na Ramzovou. Zatímco vzdušnou čarou jsou obě místa vzdálená pouhých 6 kilometrů, vlak musí najet kilometrů 11, aby překonal více než dvousetmetrové převýšení.

Další Semmering najdete kousek za jihočeskou hranicí v rakouském Waldviertelu na úzkorozchodce z Gmündu do Groß Gerungs a Sasko-český Semmering si můžete projet motoráčkem z Děčína do Rumburku. Trať leží mezi Bad Schandau a Sebnitz v kaňonu stejnojmenné říčky.

I vy můžete být hrdinou všedního dne

Pojďte s námi zajistit hladký provoz a přepravu cestujících

Bavilo by vás podílet se na bezpečné přepravě lidí
za každodenními radostmi i povinnostmi?
Staňte se naším novým kolegou!

Co můžeme nabídnout?

- skvělý tým opravdových profíků
- zkrácenou pracovní dobu bez snížení mzdy
- 5 týdnů dovolené
- příspěvky na sport, stravování, dovolenou a výuku jazyků
- příspěvek na penzijní připojištění
- levnější cestování pro vás a vaši rodinu
- školení a odborné kurzy

... a mnoho dalších výhod
i nad rámec zákoníku práce.

Pojďte do toho s námi.
www.cd.cz/kariera

České dráhy
Národní dopravec

IDSOK

INTEGROVANÝ DOPRAVNÍ SYSTÉM
OLOMOUCKÉHO KRAJE

MobilOK

ROZŠIŘUJEME

nabídku elektronických jízdenek IDSOK

**Nově nabízíme čtvrtletní a roční
elektronickou jízdenku.**

Jízdenky budou k zakoupení
pouze na **eshop.idsok.cz**.

Elektronická jízdenka

- ✓ 7denní jízdenka
- ✓ měsíční jízdenka
- ✓ čtvrtletní jízdenka
- ✓ roční jízdenka

**Aplikace MobilOK
ke stažení ZDARMA**

www.idsok.cz

www.mobilok.cz

ČD servis

Chytré inovace

Nová okna umožní
lepší telefonování

Můžete potkat ve vlaku

Lukáš Hutta

Pomoc železničářům

Nadační fond pro
krizové situace

CHYTRÉ INOVACE VE VÝROBĚ OKEN přinášejí komfort i úspory

Text vznikl s přispěním Jiřího Pohla

Ještě letos nasadí České dráhy nové moderní soupravy na dálkové spoje z Prahy do Chebu přes Plzeň i přes Ústí nad Labem. Cestující se mohou těšit na řadu vylepšení, mimo jiné na kvalitnější telefonování a příjem dat, a to i bez připojení k palubní wi-fi síti. Mobilní signál se totiž snadněji dostane přes okna. Umožní to nová technologie od společnosti Siemens.

Okna. Zdánlivě obyčejná věc. Ale pro cestujícího ve vlaku mohou hrát velkou roli. Nejen děti u nich chtějí sedět a dívat se přes ně dychtivěma očima na krásně ubíhající krajinu. Ovšem okna nemají jen funkci estetickou. U moderních vozidel jsou kvůli omezení průchodu UV záření do interiéru vozů používána okna s pokovenou vrstvou. Ta sice chrání cestující před vysokými teplotami, ale zároveň brání pronikání elektromagnetických vln, které využívá současná mobilní komunikační technika.

Kvalitnější telefonování

Možným, avšak poměrně náročným řešením, jak odstranit tento problém, je instalace repeaterů. To jsou elektronická zařízení, která přenášejí signál mezi anténou vně vozu a anténou uvnitř vozu. Ale vývojáři ve společnosti Siemens ve Vídni hledali jiné, méně nákladné řešení. A přišli s okny, která chrání před slunečním zářením a zároveň umožňují průchod elektromagnetických vln o kmitočtech 500 MHz až 3,5

GHz využívaných sítěmi GSM. Na oknech je totiž mikroskopický, běžným okem neviditelný rastr.

Jde vlastně o řešení ve stylu pohádkové chytré horákyne: ani pěšky, ani na voze, ani nahá, ani oblečená. Ale výhodné je to jak pro cestující, tak pro dopravce. Zatímco pasažér může za jízdy lépe pracovat přes internet, pro České dráhy to znamená finanční úsporu. Instalace nových oken totiž představuje jen jednorázovou investici bez nutnosti další údržby nebo výměny (jako u repeaterů). Navíc budoucí mobilní standardy jako 5G budou uvnitř vozu okamžitě k dispozici. Pro zajímavost lze uvést, že ve vysokorychlostních vlacích umožňuje toto řešení přenést dovnitř do vozu mobilní signál v pracovních kmitočtových pásmech nejméně padesátkrát silněji než při použití běžných pokovených skel.

Nový typ oken je poprvé ve střední Evropě použit právě u padesáti nejmodernějších vozů Českých drah určených pro spoje Západní expres Praha – Plzeň – Cheb a Krušnohor Praha – Ústí nad

Labem – Karlovy Vary – Cheb. Úplně poprvé se objevily v západní Evropě u souprav pro Rhein-Ruhr-Express a kupříkladu německé rychlovlaky ICE jimi budou vybaveny až v souvislosti s nově uzavřenými kontrakty.

Nečekaně méně energie

Okna mají ale i funkci energetickou. Při zavádění klimatizovaných rychlíkových osobních vozů panovaly obavy z velkého nárůstu spotřeby energie v letním období. Ale nestalo se. Záhadu se podařilo vysvětlit až podrobnou analýzou změřených hodnot. Odběr klimatizace odpovídal předpokladům, ale snížila se spotřeba energie pro trakci. Vlivem jízdy vlaku se zavřenými okny znatelně klesl jeho aerodynamický odpor. Do té doby typický průvan v kupé představoval dodatečnou energetickou zátěž.

Výsledky byly příznivé, vysvětlení logické, všichni byli spokojeni. Avšak o pár měsíců později opět přišly překvapivé výsledky měření: klimatizované vozy mají nižší spotřebu energie i v zimě, když není

chlazení ve funkci, a vytápění funguje podobně jako u vozů bez klimatizace. To už bylo moc i pro největší optimisty, záhadu bylo potřeba objasnit. Odborníci hledali, hledali, až vysvětlení našli. Vozy bez klimatizace totiž mají spouštěcí okna. Ta jsou sice v zimě zavřená, ale nejsou úplně těsná. Mezerami po jejich stranách proniká dovnitř do vozu mrazivý vzduch, což zvyšuje potřebný příkon k vytápění. Ovšem klimatizované vozy mají pevná okna, kterými netáhne. Tak vznikla další úspora energie, se kterou se původně nepočítalo.

Vychytávka v railjetu

Sklo se ve vlacích nenachází pouze v oknech. Najdeme je i v zrcadlech. Tradiční zrcadlo je vyrobeno ze skla, na jehož spodní straně je nanesená stříbrná reflexní vrstva. Při běžném pohledu do zrcadla se zdá, že obraz vzniká, podobně jako na hladině vody, na horní

ploše skla. Ale to je klam, obraz vzniká až na reflexní vrstvě pod sklem. To lze snadno doložit jednoduchým testem, přiložením prstu k povrchu zrcadla. Mezi skutečným prstem a jeho obrazem v zrcadle je zřetelná mezera, odpovídající dvojnásobku tloušťky zrcadlového skla.

Avšak v zrcadle na toaletě v railjetu uvidíte těsný dotyk svého prstu s jeho obrazem v zrcadle. Že by přestala fungovat fyzika? Nikoli. Toto zrcadlo nemá žádné sklo, jde o vzorně vyrovnaný a vyleštěný nerezový plech. Na toaletě či v koupelnách trvale přítomná vlhkost totiž tradičním skleněným zrcadlům škodí, vniká do kapiláry mezi sklo a reflexní vrstvu a odlupuje ji. Proto se v railjetech uplatnila tato inovativní technologie. Jak vidíte, i zdánlivě obyčejné věci, jejichž přítomnost cestující na první pohled ani nezaznamená, mohou mít pro dopravce nebo vývojáře v železničních výrobních společnostech velký význam. □

Jak okno správně zafixovat

Montáž vozidel má svůj řád, vše musí být provedeno v dohodnutém čase. Parta pracovníků zajišťující lepení oken to má ale těžké. Umělý kaučuk, který se pro tuto činnost používá, je totiž vytvrzován vzdušnou vlhkostí. V létě za dusného počasí, kdy je vlhkost vzduchu vysoká, dochází k vytvrzování lepidla velmi rychle. Je pak skoro umění svižně okna nastavit do správné geometrické polohy, dokud má lepidlo ještě vli. Zato v zimě, když mrazy vzduch vysuší, trvá proces vytvrzování lepidla i několik dnů. Řešením je použití dvousložkových lepidel, u kterých je doba vytvrzování nezávislá na vlhkosti vzduchu. Jak prostě, milý Watsone.

TAJEMSTVÍ ŘÁDŮ V JIŽNÍCH ČECHÁCH čekají na vaše odhalení

Vědci z [tutm.city mystery live](#) vám opět přinášejí šanci řešit s mobilem v ruce záhadu naživo. Tentokrát v oblasti jižních Čech. Zajímá vás, jaké byly cíle tajných řádů a společností? Šlo jim o vliv a moc, nebo spíš o získání pečlivě střežených informací?

Máte rádi záhady? Chcete odhalovat skutečnou pravdu o věcech kolem vás? Zajímá vás, jak vznikla řada skvostných architektonických památek? Vydejte se tedy po stopách tajemství. Znovu vám nabízíme začátek příběhu, který vám otevře brány do světa tajných společností. Zbytek textu si přečtěte na webu.

Muž s pověřením od krále

Maxmillien Strelitz už skoro hodinu neklidně poposedával v křesle v kanceláři našeho domu na Západní 35. ulici v New Yorku. „Jak říkám, maximální opatrnost,“ zopakoval významně. Pousmál jsem se: „Myslíte snad, že ve 21. století nám může od tajných společností hrozit nějaké nebezpečí?“ Strelitzova tvář doslova zkameněla: „Varoval jsem vás. Příslušnost k řádu zavazuje. To je více než rodina, tradice, morálka, přátelé. Je to přísaha. Je to slib!“

„Shrňme si, co doposud víme,“ navázala Cybelle zcela bez emocí. Pokračoval jsem: „Za poslední dva dny máme pohromadě řadu faktů. Dominantou Českých Budějovic je čtvercové náměstí lemované původně ze všech stran vždy dvanácti domy. Na náměstí navazuje šachovnicové uspořádání ulic města. To vše na základě návrhu muže, který se jmenoval dle dochovaných pramenů Hirzo z Klingenbergu. Založením města jej pověřil sám král Přemysl Otakar II. Je zde však jistá nesrovnalost.“ „Jaká?“ zeptal se naléhavě Strelitz.

Nejasná identita i motivy

Cybelle odpověděla: „O skutečném původu tohoto muže není nic známo. Jméno Hirzo z Klingenbergu přijal v souvislosti s tím, že zastával funkci purkrabího na hradě Zvíkov, zvaném Klingenberg. Odkud pocházel Hirzo a jak se

jmenoval ve skutečnosti, se můžeme jen domýšlet.“ Strelitz toto prohlášení zaskočilo: „Naznačujete snad, že Hirzo byl někým jiným?“ Cybelle odvětila: „Jiným? To není podstatné. Rozhodující jsou jeho motivy, ty musíme objasnit. A Hirzo odkázal svůj veškerý majetek klášteru Zlatá Koruna.“ „O čem to vypovídá?“ naléhal Maxmillien Strelitz. „Naznačuje to jeho příslušnost k řádu,“ odvětila Cybelle.

Odhalení záhadných maleb ve světové premiéře

„Za tajemstvím jižních Čech se vypravíme!“ uzavřela Cybelle náhle debatu a vzala do ruky fotografie tajemných výjevů z kostela svatého Jana Křtitele v Jindřichově Hradci. Strelitz vytřeštil oči: „Toto jsou jedny z nejzáhadnějších výjevů na území České republiky! Nikdo nechápe jejich význam!“ „Přeháníte,“ podotkla Cybelle. Odvrátil jsem zrak, aby nebyl patrný můj úsměv. Skromnost nepatří k vlastnostem mé šéfové. Jako profesorka symbolologie je absolutní špičkou v oboru a dobře to o sobě ví. Napadlo mě, že Česko bude další z mnoha zemí, kde předvede své schopnosti při odhalení zdánlivě neřešitelného tajemství. □

Jak to funguje?

1 Načtete QR kód.

2 Vyberte a zakupte záhadu. Na svůj e-mail pak obdržíte aktivační kód.

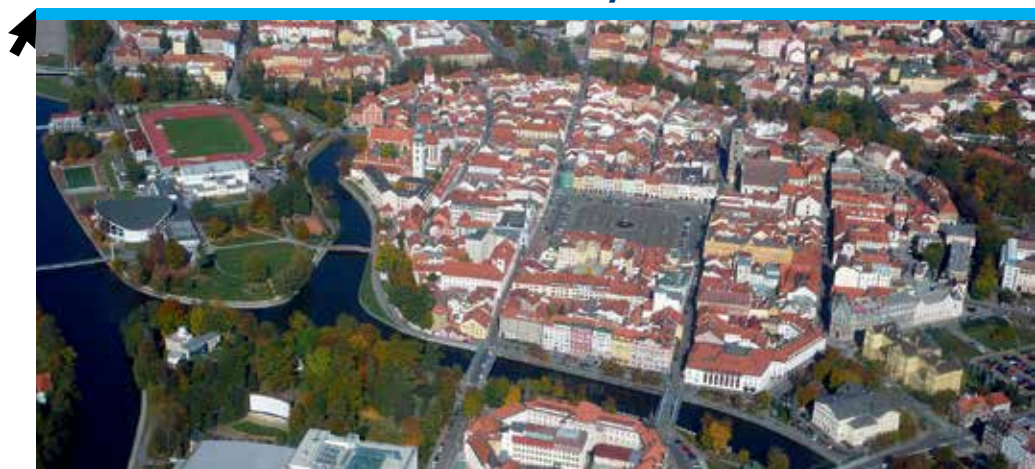
3 Vydejte se do Českých Budějovic a pak si záhadu zaktivujte ve svém mobilu s připojením k internetu. Na její vyřešení vám běží přidělený čas.

Soutěž století

» Zapojte se do soutěže století. Prokažte své vědomosti o symbolech, které máte každý den na očích!

Více na www.zahadyvlakem.cz

FOND POMÁHÁ ŽELEZNIČÁŘŮM v neštěstí a krizových situacích

České přísloví říká, že neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. A z jiného se dozvíte, že v nouzi poznáte přítele. Skupina České dráhy chce být takovým dobrým přítelem a pomáhat svým zaměstnancům a jejich rodinám ve chvíli, kdy je potká neštěstí.

Právě pro takové okamžiky založily České dráhy společně se svou dceřinou společností ČD Cargo Nadační fond Skupiny ČD – ŽELEZNICE SRDCEM. Je to dobrý pomocník ve chvílích, kdy se lidé na železnici dostanou do osobní nezaviněné svízelné situace, například při nehodách a úrazech spojených s jejich profesí.

Nešťastná náhoda mění životy

„Železniční doprava je nejbezpečnější forma cestování i přepravy zboží. Železničáři jsou špičkoví profesionálové, kteří neustále podstupují různá školení a zkoušky. Jsou na ně kladeny velmi vysoké požadavky po smyslové a zdravotní stránce. Jsou zvyklí pracovat ve dne v noci, o víkendech a svátcích, v létě za více než třicetistupňových veder a v zimě v mrazu. Přesto všechno se někdy stane, že dojde k těžkému pracovnímu úrazu s trvalými následky, nebo dokonce k úmrtí některého z našich kolegů. A právě pro takové situace jsme založili Nadační fond Skupiny ČD – ŽELEZNICE SRDCEM,“ vysvětluje Ivan

Bednárik, předseda představenstva a generální ředitel Českých drah.

Na železnici jsou například tisíce křížení se silnicemi a v průměru každý druhý den na nich dochází k nehodám. Při těchto střetech, obvykle způsobených nepozornými šoféry, může dojít i ke zranění železničářů. K úrazu může dojít nešťastnou náhodou i při pohybu v kolejišti nebo v dílnách, kde se manipuluje s mnohatunovými díly lokomotiv a vozů. V některých případech mohou mít úrazy doživotní následky. Nadační fond ŽELEZNICE SRDCEM sice neumí vrátit zdraví, ale pomáhá na cestě zpět k plnohodnotnému životu.

Příspěvky od firem i jednotlivců

Fond byl založen loni v červnu a okamžitě začal pomáhat. Za loňský rok rozdělil pomoc ve výši přes tři miliony korun. Jde o pomoc konkrétním lidem, třeba vlakvedoucímu Petrovi, který byl těžce zraněn při nehodě vlaků. „Budu muset řešit spoustu věcí – včetně výpadku pravidelného příjmu, bydlení kvůli zvýšení bezbariérovosti a tak dále. Všechno bude

Dobrý přítel

Nadační fond ŽELEZNICE SRDCEM se stal takovým přítelem v krizové situaci. Neumí sice vrátit zdraví, ale pomáhá lidem vrátit se alespoň částečně k plnohodnotnému životu. Jeho prostředky jsou určeny mimo jiné „železničářským dětem“, sirotkům po obětech nejvážnějších nehod, kterým fond pomáhá s náklady na vzdělání a s rozvojem jejich osobností při volnočasových aktivitách, když už táta nebo máma nemohou.

nové a složitější. Přesto jsem optimistický a věřím, že to zvládnou. Za jakoukoli pomoc a podporu jsem všem moc vděčný. Je fajn vědět, že na to nejsem sám,“ říká vlakvedoucí Petr. Prostředky z fondu mu pomohly k pořízení nožní protězy.

Finanční prostředky do Nadačního fondu Skupiny ČD – ŽELEZNICE SRDCEM vložily především České dráhy a ČD Cargo, ale zapojily se také další dceřiné společnosti jako Výzkumný Ústav Železniční, DPOV, ČD – Informační Systémy nebo Dopravní vzdělávací institut. Ivan Bednárik však oceňuje hlavně drobné příspěvky samotných železničářů: „Jsem hrdý především na všechny moje kolegy, běžné železničáře různých profesí, kteří činnost nadačního fondu podpořili. I symbolická stokoruna je důkaz, že jim není osud spolupracovníků lhostejný, a já bych jim chtěl popřát, aby se jim veškerá neštěstí vyhnula a sami nemuseli fond žádat o pomoc.“ □

Lukáš Hutta

SVĚT ZÁCHRANÁŘŮ VÁS PŘIPRAVÍ na rizikové okamžiky

Není nic lepšího než vlastní zkušenost, jenže něco bychom dobrovolně zažít opravdu nechtěli. Třeba být účastníkem dopravní nehody, bojovat s ohněm nebo zachraňovat lidské životy při havárii. Ale i na to bychom měli být připraveni. A právě k simulaci podobných traumatických událostí slouží Svět záchranářů v Karlovarském kraji. Lukáš Hutta ho s podobně nadšenými kolegy budoval dlouhých osm let. Dnes podobná zařízení, která se týkají i prevence v oblasti dopravy, vznikají na dalších místech v republice.

Jak jste přišli na nápad vybudovat areál pro simulaci rizikových situací?

Když jsem ještě pracoval jako kameraman a stříhač v týmu, který připravoval regionální zpravodajství pro soukromé televize, setkával jsem se často se smrtí, neštěstím, zlomenými lidskými osudy. Potom jsem v roce 2004 přešel na pozici tiskového mluvčího zdravotnické záchranné služby, a to už jsem věděl, že se musím pokusit něco udělat v oblasti vzdělávání a prevence. Přišla za mnou kolegyně Veronika Krajsová z Hasičského záchranného sboru s myšlenkou vzniku Asociace Záchranářů a já jsem neváhal ani vteřinu. Tehdy jsme začali rozvíjet plno plánů, objevily se projekty na bezpečnostní portál, interaktivní učebnice, výuková videa, deskové vzdělávací hry a podobně. Věděli jsme ale také, že teorie nestačí, a tak uzrávaly plány na vybudování areálu, kde bychom byli schopni vše nasimulovat a lidi naučit správnému chování v nejrůznějších rizikových situacích. Vznikl tak Svět záchranářů Karlovy Vary. Hodně lidí nám ale nevěřilo, od prvotní myšlenky k otevření uběhlo dlouhých osm let. Ale zvládli jsme to a mělo to rozhodně smysl. Dnes se připravují další areály v Česku i jinde v Evropě.

» Letecký pohled na areál Světa záchranářů Karlovy Vary

Pro koho je areál určený?

Vzdělávání v areálu je určeno pro malé i velké, laiky i profesionály. Vzděláváme žáky, učitele, záchranáře, řidiče, babičky a dědečky, prostě všechny. Nejvíce je tedy obsazeno školami, a to na dva roky dopředu. Na výběr je z mnoha témat jako třeba programy Svět ohně, Svět rizik, První pomoc, Svět bezpečí, Mimořádné události nebo Svět dopravy, ve kterém má neopomenutelné místo problematika

bezpečnosti na železnici. A k simulacím nám slouží legendární motoráček osmsetdesítka. Máme ho díky štedrosti Českých drah a Karlovarskému kraji. Dodnes vzpomínám na jeho instalaci. Ta musela být v noci, když zrovna nejezdily na přilehlé trati vlaky. Začínali jsme pozdě večer a skončit jsme museli před pátou ranní. Vlak přivezli po kolejích z plzeňského depa a následně jsme jej jeřábem umísťovali na naše koleje v areálu.

Vizitka

Ještě na škole začal pracovat jako grafik, kameraman a střihač v lokální kabelové televizi. Odtud se posunul k soukromému podnikání v reklamní branži a zároveň na pozici webového a DTP grafika v tehdejší Podniku výpočetní techniky. Následovala léta práce pro regionální zpravodajská studia, která vyráběla zprávy pro TV Nova a TV Prima. V roce 2004 se z kameramana a střihače stal tiskovým mluvčím Zdravotnické záchranné služby Karlovarského kraje a následně s kolegy založil Asociaci Záchranářů, kde dnes pracuje jako výkonný manažer. Je považován za uznávaného odborníka na prevenci rizikového chování, dopravního experta a lektora první pomoci. Kromě toho, že je ředitelem vzdělávacího centra Svět záchranářů, působí i jako zástupce krajského koordinátora BESIP.

Jaké máte plány na rozvoj centra?

Nedávno jsme dokončili simulační silnici se svodidly a autobusovou zastávkou. Na té nám již stojí autobus. Na jaře přibudou dvě nová auta pro simulace rizikových situací na silnicích. Aktuálně pracujeme na přípravách pavilonu bezpečnosti v dopravě, kde bude moderní učebna dopravní výchovy, ale hlavně informační centrum BESIP s řadou simulatorů a trenažérů, výukových pomůcek a materiálů. Strašně se na to těším. Rovněž jsou v plném proudu práce na projektové dokumentaci celé druhé etapy rozvoje areálu, kdy by nám měly vzniknout nové lokality jako domeček médií, operační středisko, domeček mimořádných událostí, trenažér rizik ve výškách a hloubkách, skála s jeskyní, domeček vjemů a další. Je toho skutečně ještě mnoho, co nám v areálu chybí.

Jak fungujete, když většina žáků nemůže do škol kvůli epidemickým opatřením?

Měli jsme jen pár dnů úplně zavřeno. Nyní k nám mohou alespoň prvňáčci a druháci a děti ze speciálních škol. Uvidíme, jak to bude s postupným rozvolňováním. (Rozhovor vznikl v polovině února – poznámka redakce.) Naše práce ale není jen o areálu Svět záchranářů. Pomáháme například jiným regionům s dalšími projekty, třeba připravujeme Svět záchranářů v Ostravě, Olomouci, Praze a ve Středočeském kraji. Kromě tohoto rozvíjíme bezpečnostní portál zachrannyykruh.cz a vytváříme celou řadu nových výukových materiálů pro školy a vzdělávací organizace. Nesmíme zapomenout na naše rozsáhlé osvětové kampaně, kdy asi tou nejznámější je Ty to zvládneš – setkání s realitou. Nemá cenu ji popisovat slovy, to se musí prostě vidět. Vše je dostupné na webu tytozvladnes.cz.

Jak ovlivňuje tato náročná práce váš soukromý život?

Každá práce nějakým způsobem zasáhne do soukromého života. U nás opravdu hodně. Rodina s vámi soucítí, když pracujete dlouho do noci nebo jste na dlouhých služebních cestách. Děláme často během víkendů, kdy se konají akce jako Den záchranářů, Ty to zvládneš LIVE, Dny Integrovaného záchranného systému. Manželka je naštěstí chápavá, má v naší organizaci na starosti agendu BESIP pro ministerstvo dopravy. A děti mi pomáhají na akcích, s weby, sociálními sítěmi nebo na příměstských táborech.

A co když máte opravdu volno?

Vyrazíte třeba někam vlakem?

Určitě. Jako malý jsem jezdil často přes celou republiku za babičkou na jižní Moravu. Jako velký pak s kamarády na čundry. S rodinou pak obvykle vyrazíme na výpravu za poznáním. Není nic lepšího, než když usednete do kupé, celá rodina i se psem, rozbalíte svačinu, vyndáte mapu a začnete plánovat túru. Sledujete ubíhající krajinu za oknem a místa, která znáte z kola či auta z úplně jiné perspektivy. Hodně máme najetou trasu z Karlových Varů do Chomutova. A neskutečně se těším na velkovýlet po jedné z nejkrásnějších tratí v republice, z Karlových Varů do Mariánských Lázní. □

SAMOTNÉ DĚTI NA CESTÁCH? V pohodě, klidu a bezpečí

Jízda vlakem může být pohodová, zábavná a hlavně bezpečná i pro nejmenší pasažéry. Stačí jen dodržovat pár základních pravidel. Ať už jde o pravidelnou cestu do školy nebo návštěvu babičky. S Českými drahami smí samostatně cestovat už děti od šesti let.

Rady pro holky a kluky

- » Pokud ti je méně než šest let, můžeš jet vlakem jen s někým starším, komu už bylo aspoň deset.
- » Nikdy nechoď přes koleje tam, kde je to zakázáno. Využívej podchody i nadchody.
- » Při čekání na vlak na nástupišti nepřekračuj žlutou bezpečnostní čáru.
- » Nevykláněj se při jízdě z okna. Může tě zasáhnout třeba větev stromu.
- » Při výstupu z vlaku otevři dveře jen na té straně, kde se nachází nástupiště.
- » Pokud objevíš cokoli podezřelého, obrať se na průvodčí.
- » Pokud doprovázíš někoho mladšího, nenechávej ho pobíhat ve vlaku samotného.

Milí rodičové, nebojte se vyslat své děti na cestu vlakem samotné. Už i prvňáčkové mohou do školy vyrazit vlakem Českých drah sami. Děti do pěti let včetně ale musí doprovázet alespoň desetiletý sourozenec či kamarád nebo dospělá osoba.

Minuty ušetříte i jinak než během

Kdo pozdě chodí, sám sobě škodí! To znamená, že každý cestující – malý i velký – si musí hlídat čas, aby stihl svůj spoj. Aby se vaše dítě nemuselo zdržovat nákupem jízdenky na nádraží, doporučujeme využít aplikaci Můj vlak nebo e-shop ČD. Když si někdo zajistí jízdní doklad pěkně dopředu, třeba ještě doma, nebo dokonce den předem, nemusí pak spěchat jako splašený na nádraží. A ušetřené minuty se dají využít třeba na nákup svačiny.

Na nádraží či zastávce je třeba samozřejmě dodržovat základní bezpečnostní pravidla. Nikdy nechoďte přes koleje, kde je to zakázáno, i když si myslíte, že nic nejede! Tohle platí absolutně pro všechny – děti

i dospělé. Zvláště když je k dispozici podchod, nadchod nebo cesta přes oficiální přejezd. Při čekání na nástupišti se také nesmí překračovat žlutá bezpečnostní čára, dokud souprava úplně nezastaví. A pamatujte si, že jakmile průvodčí zapíská nebo strojvedoucí zahouká, výstup a nástup je zakázán!

Krajina vypadá krásně i přes sklo

Říká se, že z vlaku je ten nejkrásnější pohled na krajinu. Velká část vozidel je klimatizovaná, takže má zablokovaná okna proti otevření. Pak se lze kochat naprosto bezpečně. Když jdou ovšem okna otevřít, nikdo se z nich nesmí za jízdy vyklánět! Takového opovázlivce by mohla zasáhnout třeba větev stromu.

V některých vlcích, zvláště těch dálkových, jsou vyhrazená místa pro děti do deseti let a jejich doprovod. Ta si lze najít dopředu, třeba při kontrole řazení vozů v aplikaci Můj vlak. Dětem je během jízdy pomohou najít i průvodčí. Ke špatně dovořeným nebo otevřeným dveřím se během jízdy nepřibližujte a nesnažte se je zavřít. Jen to řekněte průvodčím a oni už si s tím poradí.

Na skotačení je sportoviště

Pokud starší dítě doprovází ve vlaku mladšího brášku, sestru nebo kamaráda, musí si uvědomit, že za něj nese odpovědnost po celou dobu. Nesmí ho tedy nechat volně pobíhat a dovádět v chodbě. To se týká i zajištění doprovodu na WC nebo do umývárny. Obecně platí, že po vlaku se chodí opatrně, přece jen to může trochu házet a cukat. Zkušené holky i kluci dobře vědí, že vystupovat se smí až po zastavení ve stanici, a to na správné straně, kde se nachází nástupiště. A pokud jde o zastávku na znamení, je třeba včas zmáčknout tlačítko signalizace. Opravdu to není těžké. Těch pár základních postupů zvládne každý. I dítě. □

JAK NAJDU SVŮJ VLAK?

Máte vybraný spoj, správnou jízdenku, případně i místenku. Teď pro vás nastává fáze hledání vlaku. Počkat, že je to příliš triviální? Že o tom nemá smysl vůbec psát? A vám se nikdy nestalo, že jste nastoupili do špatné soupravy?

1 Podle čísla spoje

V první řadě je potřeba si říci, že jediným správným identifikátorem každého vlaku je jeho číslo. To najdete samozřejmě v jízdním řádu, na místence, ne vždy ale na jízdence. Ideální je proto si číslo vlaku buď zapamatovat, nebo zapsat. To platí zejména v případě, že se orientujete bez moderních elektronických pomocníků a spoléháte na informační systémy přímo na nádraží. Pokud používáte aplikaci Můj vlak, pak číslo vlaku pohodlně najdete tam. Nespoléhejte se na pojmenování vlaku. Doby, kde se každý vlak jmenoval unikátním názvem, jsou ty tam.

2 Podle rozhlasu a tabule

Základním zdrojem informací na každém nádraží bývá obvykle staniční rozhlas. Dnes je to běžné i na malých (neobsazených) zastávkách. Hlášení je totiž často spouštěno automaticky podle toho, jak se konkrétní vlak blíží. Informaci o případném zpoždění ale musí iniciovat člověk (většinou operátor/ka Správy železnic). Pokud se ve stanici či na zastávce nachází vizuální informační systém, zobrazí se na něm nejen plánované odjezdy, ale také zpoždění.

3 V aplikaci Můj vlak

V případě, že používáte aplikaci Můj vlak, můžete se všechny důležité informace dozvědět třeba ještě doma, a to včetně konkrétního nástupiště a koleje, ze které má vlak odjet. Totéž platí o informacích o zpoždění. Data o včasnosti jízdy vašeho spoje se kontinuálně přenášejí do této aplikace a je možné se nejen podívat, o kolik minut přesně je vlak opožděn a kterou stanicí naposledy projel, ale také přičíst aktuální délku zpoždění k jízdnímu řádu a jednoduše tak zjistit, v kolik hodin by měl spoj odjíždět z vaší stanice.

4 Podle nástupiště

A jak poznat to správné nástupiště? Orientaci podle čísel snad zvládne každý, ale dejte si pozor ve stanicích, které jsou příliš rozlehlé nebo členité. Například označení sever či jih nebo 1A a 1B mohou při první návštěvě zmást. Někdy člověka nenapadne, že musí zajít ke kusé koleji za roh, kam nevidí, nebo že ho čeká cesta ještě druhým podchodem. I z tohoto důvodu je praktické mít na pohodlné nalezení vlaku časovou rezervu alespoň pět minut do pravidelného odjezdu.

Jak najdu vůz

Máte místenku a chcete z nástupiště nastoupit přímo do vašeho vozu? Na nádražích jsou k dispozici vystavené plakáty nebo elektronické tabule s řazením pravidelných spojů, na kterých podle čísla vozu na místě zjistíte, jestli bude váš vůz vpředu, uprostřed, nebo spíše v zadní části vlaku. Totéž se dozvíte v aplikaci Můj vlak – bez ohledu na to, kde se nacházíte. Počkat tak na správném místě na nástupišti je potom mnohem jednodušší.

Historická zajímavost

Víte, že sudé číslo vlaku znamená, že spoj jede ve směru ke konci trati, a liché zase ve směru k začátku? Výchozí a koncové body tratí vycházejí ještě z dob rakouského mocnářství. Není proto výjimkou, že se nulý kilometr může nacházet ve Vídni.

Slovensko/Itálie

Text a foto: Olga Koptová

KOLOBĚŽKOVÁNÍ POD JULSKÝMI ALPAMI

jako zábavná dovolená i životní styl

Když manžel objevil v 90. letech první koloběžku pro dospělé svařenou z ocelových čtyřhranů, vyzkoušela jsem ji a řekla: nikdy! Pak k nám ale přišly finské modely z lehoučkého hliníku a nechala jsem se přemluvit. Pustila jsem se i do závodění, i když ve srovnání s jízdním kolem je to pořádná dřina pro všechny svaly v těle. Koloběžka se stala mým kamarádem při poznávání tuzemských i zahraničních krás. Například v podhůří Julských Alp.

Časně ráno se vydáváme na cestu směrem Slovinsko. Jednu z přestávek máme předem naplánovanou u oblíbené čerpací stanice v Innerschwand am Mondsee. Kromě všestranné vybavenosti pro auta i cestovatele nabízí toto místo odpočinkovou zónu s lavičkami a venkovní tělocvičnou, vše s nádherným výhledem na rakouské Mondsee a Schafberg v Solné komoře, která je i ve slunném ránu ještě zahalená v lehkém oparu. Na Schafberg jezdí od roku 1893 historická parní ozubnicová železnice, která začíná v městečku St. Wolfgang. Jízda trvá 40 minut, trasa měří 5,85 kilometru a překonává výškový rozdíl rovných 1 190 metrů.

U rezavých krav

Ale zpět na cestu, už se těšíme na první setkání s cyklostezkou Alpe Adria. Její část na rakousko-italsko-slovinském pomezí, kterou využijeme k našim výletům, se nachází ve výšce 800–900 metrů nad mořem. V polovině července se zde teploty pohybují kolem příjemných 25 stupňů Celsia. Vyrážíme na 20 kilometrů dlouhou seznamovací vyjížďku. Začínáme u železničního nádraží v italském Coccau di Sopra a přes hranici dojedeme do slovinského Rateče a dál do cíle naší dnešní cesty, do hotelu v Gozd Martuljek nedaleko letoviska Kranjska Gora.

Prý nejlepší železniční cyklostezka na světě se vine pod julskými dvoutisícovkami a nad řekou Fella.

Cestou míváme statek, kde chovají skotský náhorní skot (highland cattle), soběstačné a velmi odolné plemeno, které se vyznačuje dlouhou rezavě hnědou srstí s krásnou ořinou zakrývající oči. Ofina chrání v zimě před ostrým větrem, deštěm a sněhem, zatímco v létě před dotěrným hmyzem. O takovou srst je třeba důkladně pečovat, chovatel proto opatřil výběh nejenom drbacími sloupky, ale i masivními rýžáky, které jsou přibité na různých částech dřevostavby. Kravky

na ně s radostí stojí i frontu. Rohy rostou u tohoto plemene celý život. Kravám se točí nahoru a mohou dosáhnout rozpětí ke dvěma metrům. U býků směřují dopředu, jsou kratší a silnější.

Intermezzo s elektrokolý

Nad námi se tyčí nejvyšší vrcholy Julských Alp, především Triglav (2 864 m n. m.) a Špik (2 472 m n. m.), ale než se vydáme dál, využíváme možnost ubytování a relaxujeme v hotelovém bazénu. Následující den nás čeká poměrně hornatá, 60 kilometrů dlouhá trasa do nádherného údolí řeky Radovna. Rozhodli jsme se proto poprvé v životě vyzkoušet zapůjčená elektrokola. Zážitek z jízdy ale nic moc,

Výhled na rakouskou horu Schafberg

Kravky s rezavě hnědou srstí patří mezi velmi odolná plemena

pořád se bojíme, že zůstaneme trčet někde v kopcích bez pohonu. Kolo váží snad 40 kilogramů, a tak při představě, že ho tlačíme až do hotelu, raději využíváme dopomoc jen minimálně. Navíc po několikátém nasednutí mám modřiny všude na stehnech, jak se mě kolo snaží vždy povalit. Zlatá koloběžka! I když přiznávám, že v takovém terénu by to byla spíše pěší túra s oporou koloběžky. Kromě toho většina trasy vede po rušných silnicích a řidiči nákladňáků a autobusů cyklisty nijak nešetří.

Po asfaltové cyklostezce míříme z Gozd Martuljek do Mojstrany a dále k toku řeky Radovna. Obdivujeme okouzující přírodní scenerie, ale zastavujeme se i u památníku připomínajícího boje z druhé světové války. Pokračujeme dál podél řeky po místní silnici do letovisek Krnica, Grabče,

Zgornje a Spodnje Gorje. V místní pizzerii si královsky pochutnáváme na zdejší specialitě, ražniči na grilu s ajvarem, proslulou zeleninovou pastou z dušených červených paprik, lilku, česneku a chilli. Posílení lahodným jídlem stoupáme do Lipce, odkud nás čeká strastiplná cesta po státní silnici, která vede podél toku řeky Sava Dolinka. Za obcí Hrušica se s úlevou vracíme na cyklostezku do Mojstrany, odkud je náš hotel v Gozd Martuljek téměř na dohled.

Nehoda se šťastným koncem

Další den si chceme odpočinout od aut, a proto plánujeme pohodovou, 40 kilometrů dlouhou vyjížďku k jezerům Laghi di Fusine do Itálie. Krásný slunečný den nabízí úchvatné scenerie hor a modré vody. Zná někdo malebnější kombinaci? Všude samí cyklisté, jen my dva na koloběžkách, které si všichni se zájmem prohlížejí. Zatímco při cestě tam jsme překonávali stoupání, při zpáteční cestě si užíváme prudký sjezd. I když intenzivně brzdíme, řítíme se do údolí rychlostí přes 40 km/h. V této chvíli se manželovi stává defekt – od brzd rozžhavený ráfek mu propaluje duši na zadním kole. Dopadá to dobře, na úzké silničce nacházíme travnaté odpočívadlo, kde musíme čekat, až kolo vychladne, aby se vůbec dalo vzít do ruky, a vyměňujeme duši. Celá nehoda končí jen zašpiněním rukou.

Vypálená Radovna

Hned vedle cyklostezky Alpe Adria se v údolí řeky Radovna nachází pietní místo, které připomíná vypálení stejnojmenné vesnice. Zdejší obyvatelé se za druhé světové války podíleli na boji proti německým okupantům a pomáhali partyzánům. Dne 11. září 1944 partyzáni ze zálohy přepadli německé vojáky a dva z nich zajali. Jejich dva koně zastřelili. Následující den nahnali Němci všechny obyvatele Radovny k zastřeleným koním a vyhrožovali, že je všechny zabijí, pokud se do osmi dnů zajatí vojáci nevrátí. Protože se vojáci nevrátili, Němci zapálili všech 12 domů. Uhořelo v nich 24 obyvatel Radovny. Nejmladšímu bylo 7 měsíců, nejstaršímu 81 let.

Italské jezero Lago di Fusine

Tam, kde lyže létají

Nemůžeme si odpustit 1,8 kilometru dlouhou odbočku a vystoupáme 100 výškových metrů do vyhlášeného střediska skoků na lyžích – slovinské Planice. Pořádají se zde Světové poháry ve skoku na lyžích, Mistrovství světa v letu na lyžích (např. v letech 1972, 1979, 1985, 1994, 2004 a 2010) i další skokanské soutěže. V doskočišti mamutího můstku si děti zkouší na nafouknutých gumových kruzích skok do vzduchové matrace, dospělí mohou vystoupat 1 990 schodů na vrchol můstku a nechat se spustit dolů na speciálním sedacím úvazku. Budova, která v době závodů poskytuje zázemí pro závodníky a služby tiskového střediska, nabízí spoustu nečekaných sportovních aktivit.

Hned za vchodem můžete vyzkoušet krásný pocit při vertikálním létání v tunelu, dále na zájemce čeká virtuální trenážer skoku na lyžích, ve třípatrové chlazené garáži s překvapením nalézáme 800 metrů dlouhou běžeckou trať se skutečným sněhem, takže teplota nesmí přesáhnout nulu. Rovněž je zde formou muzejní expozice zmapovaná historie skokanského areálu. Prohlédnout si můžeme i zeď slávy, na které najdeme i fotografie dvou českých reprezentantů ve skoku na lyžích: Jiřího Rašky, který v roce 1969 zlomil v Planici světový rekord, a Jaroslava Sakaly, který se na zdejších mamutím můstku stal v roce 1994 mistrem světa. Po všech zážitcích bychom si mohli odpočinout v baru, což ale nevyužijeme. Jednak chceme zbytek cesty domů absolvovat s čistou hlavou a také to vypadá, že se blíží bouřka, a my chceme dojet domů za sucha, což se nám nakonec podaří.

Vodní království

Na další den si plánujeme koloběžkování kombinované s vycházkou do přírodní rezervace Zelenci. V obci Podkoren odkládáme koloběžky a pěšky, po povalovém chodníčku, vstupujeme lesem do 47 hektarů rozlehlého království vody. V poslední době ledové vyhloubil ledovec údolí Planice, kterým nyní protéká řeka Sava, a zanechal tu spoustu morénového materiálu. V průběhu staletí sem stékala voda z okolních hor, materiál odplavila, na místě zůstal jen ten nejměkčí, takzvaná jezerní křída. Ta dnes tvoří dno jezera Zelenci, někdy

Slovinské Planice jsou eldorádem pro lyžaře

Dopřávám si plavání v křišťálově čisté vodě v nadmořské výšce 525 metrů.

nazývané též Koreňsko jezero. Voda nahromaděná pod tímto nepropustným materiálem se dere na povrch a tvoří na dně jakási vodní okna, kterým se také říká podvodní vulkány. Zvláštností jezírka je průzračná, smaragdově zelená voda, ve které se prohánějí pstruzi. Jezírko má po celý rok konstantní teplotu okolo šesti stupňů, takže ani nezamrzá. Barva jeho vody také dala jméno celé rezervaci. Rozlehlou scenérii lze pozorovat z dřevěné rozhledny.

Vracíme se ke koloběžkám a pokračujeme výjezdem nad město Kranjska Gora k jezerům Jasna. Při stoupání po silnici zahlédneme pramen pitné vody, který má pro nás kouzelný název: Baba Šči. Když ale zjistíme, že dvě propojená, uměle vytvořená jezera jsou napájena průzračnou řekou Pišnica, už se ničemu nedivíme. Místo toho se necháváme okouzlit horským panoramatem, které ze tří stran lemuje jezera. Obdivujeme také čistotu a vybavenost tohoto rekreačního místa. Když pořídíme fotodokumentaci, užíváme si sešup zpět do Gory, kde si dopřáváme odpočinek a něco k snědku.

Je ještě brzy, a tak vzniká nápad doplnit program krátkým trekem k vodopádům Gozd Martuljek. Vracíme se do hotelu, koloběžky zaparkujeme v kolárně a po převlečení se vydáváme na výšlap. Cestou na nás z trávy vykukuje divoce rostoucí brambořík. A už jsme v cíli treku. Na vodnatém horském potoce Martuljek se vytvořily dva vodopády: 29 metrů vysoký Dolní vodopád a 48 metrů vysoký Horní vodopád. Oba jsou považovány za nejkrásnější v Julských Alpách.

Jezero Zelenci má smaragdově zelenou vodu, která nezamrzá

Jezero Jasna ze tří stran lemuje hory

Rady k jídlu a pití

X

» Při stravování se raději vyhněte jídlům v klasických hotelích. Tam totiž nabízejí často pouze „unifikovanou“ eurokuchyni. Pak ani nepoznáte, jestli jste právě ve Slovinsku, nebo ve Švédsku. Autentickou kuchyni poznáte spíše v pizzeriích.

✓

» Neváhejte ochutnat lokální vína servírovaná ve džbánu různých velikostí dle přání hosta. Ve Slovinsku i v Itálii se nám nikdy nestalo, že bychom dostali víno, které by nás zklamalo.

Rozdáváme radost

Naše koloběžky pravidelně budí velkou pozornost. Ve Slovinsku u jezera Jasna si nás dlouho prohlížel jeden pár z Belgie ve středních letech. Paní se nakonec osmělila a koloběžku vyzkoušela. Po krátké projížďce se vrátila se slastným dětským výrazem ve tváři – dokázala to! U nich prý koloběžky pro dospělé neznají. Dodnes vzpomínáme na asi pětadesátiletého Itala, který se s manželkou vydal ve vycházkovém obleku a s deštníkem na sváteční procházku k Lago di Dobbiaco v podhůří Dolomit. Nejprve na nás udiveně koukal. Potom se rozpomněl: „Á ciclotina!“ Chvilí váhal, potom udivené manželce podal deštník, rozepnul sako a rozjel se na nabídnuté koloběžce podél jezera. Jeho nepopsatelně šťastný výraz při návratu hovořil za vše. V očích manželky tím viditelně stoupl v ceně. Tak se nám koloběžka v zahraničí stává nejen komunikačním prostředkem, ale zároveň rozdává radost lidem, které náhodou potkáme.

Pramen s kouzelným názvem: Baba Šči

Bývalé nádraží Tarvisio

Cyklostezka po zrušené železnici Pontebanna

Místo parní lokomotivy tu parkuje koloběžka

Vzpomínka na italskou železnici

Předposlední den našeho pobytu se vracíme do italského Coccau di Sopra (700 m n. m.), kde začíná překrásná trasa vedoucí po tělese historické železnice Pontebbana. Hned na začátku nás „spočítají“ při průjezdu dřevěnou bránou. Prý nejlepší železniční cyklostezka na světě se vine pod julskými dvoutisícovkami a nad řekou Fella. Přehoupneme se přes nejvyšší bod dnešní trasy Camporosso (840 m n. m.) a pak to již pěkně jede dolů z kopce přes městečko Pontebba až do italské Resiutty (320 m n. m.). Ani se nám nechce věřit, že v roce 2013 se po naší dnešní trase řítily peloton Giro d'Italia. Dodnes jsou na cyklostezce i v městečku Pontebba nejrůznější upomínky na tento velký svátek cyklistiky.

V městečku Pontebba, zhruba v polovině trasy, máme možnost se občerstvit.

Bohinjské jezero

Všude samí cyklisté, jen my dva na koloběžkách, které si všichni se zájmem prohlížejí.

Na náměstí je hned několik pizzerií, které nabídnou jídlo i tolik potřebné pití. Dnešní 48 kilometrů dlouhou trasu si dáváme ve výrazně volnějším tempu než zvodníci Gira, abychom stihli zaznamenat a vstřebat všechny technické artefakty, které se zde zachovaly po bývalé železnici: nádražní domky, depa, tunely, ocelové mosty i krásně zdobený, pravděpodobně litinový vodní jeřáb pro zbrojení parních lokomotiv. Srdce milovníka technických památek jásá, železničářská dušička

je okouzlena tím, co vše dokázali naši předkové vybudovat v tak těžkých podmínkách a s minimální mechanizací.

Rozloučení u jezera

A ráno se balíme na zpáteční cestu. Vůbec se nám nechce, zdejší příroda si nás zcela podmanila. I po cyklostezkách se nám bude stýskat. Ověřili jsme si, že mají dostatečnou kapacitu, aby se na ně vešli chodci, bruslaři, cyklisté i koloběžkaři, a nabízejí spoustu možností občerstvení různé cenové kategorie v přátelském prostředí. Nejen u restaurací, ale i vedle malých stánků obvykle najdete rozlehlou zahrádku stíněnou slunečníky, často vybavenou grilem s úžasnými jídly, samozřejmě s neopomenutelným ajvarem.

Abý nám nebylo tolik smutno, odměňujeme se dlouhou zastávkou u Bohinjského jezera, největšího ve Slovinsku. Část jezera objíždíme, jak jinak, na koloběžce. Cestou jsme si ještě vyhlédli jednu z mnoha téměř opuštěných malebných pláží a dopřávám si plavání v křišťálově čisté vodě v nadmořské výšce 525 metrů, obklopená julskými patnáctistovkami. Kolem nohou mi plavou pstruzi. Kdy se mi podruhé podaří tak výjimečně zakončit dovolenou? ▣

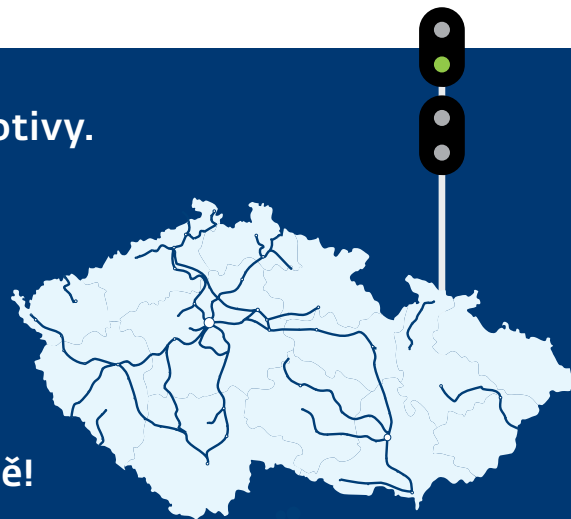
Pohledzvlaku.cz

Nejkrásnější pohled na svět je z kabiny lokomotivy.

- snímáno ze čtyř synchronizovaných kamer
- nejkrásnější tratě v ČR (aktuálně 35 tratí online)
- natáčeno na rozličných strojích včetně parní lokomotivy
- unikátní systém událostí na trati
- pohyblivá mapa a GPS údaje
- popis a foto okolí tratě a rozhovor se strojvedoucím

Vyzkoušejte, jaké to je sedět v úplně první řadě!

Hladce k informacím i zábavě

Sledujte sociální sítě ČD

Na **Facebooku** najdete tipy pro své výlety, pohledy do zákulisí ČD i soutěže. To nejhezčí z cestování vlakem uvidíte na **Instagramu** i **YouTube** a z **Twitteru** získáte nejaktuálnější novinky.

@ceskedrahy

@ceskedrahy

@ceskedrahy_

/TVCeskeDrahy
/redakceCD

Pojed'te s námi.
www.cd.cz

České dráhy
Národní dopravce

Takovíjsme (ne)byli

Text: Michal Petrov
Foto: archiv autora, AV ČR

Největší zápas v Praze proběhl roku, kdy umělec dostal medaili za vítězství nad Američany.
Publ. 17. 11. — 148 24. 18

JAK SPRÁVNĚ OSLAVIT EMDĚŽET? Květinou zabalenou do záplavy frází

I v březnu 1981 se stavěly příslušnice něžného pohlaví na piedestal. Bohužel způsob, jakým tehdejší režim MDŽ slavil, zdiskreditoval nejen toto výročí, ale též karafiáty. Není divu, že si ženy raději koupily novou knihu, kvalitní kávu a pustily si doma hudbu z gramofonu. A měly od chlapů na chvíli pokoj.

před 40 lety

Milena Fiemrová, Anna Kvikárová a Helena Fiermová v květináři zářivků. Foto RP — EMAN UNER

Poselství dané do květů

duží, ale i pocta štěstí je vskypu za tím, než z malého drobečka vyroste dívka a z dívky žena. Konec píle, vřelosti a zapálosti je počátek, než se smolná vyrostle -doplní květ. V každém květináři jsou tři tašky. «A přitom máš květy vždycky poznám. Kůže přivodí do trávy, podívám se na květy v květináři, vím, která jsou od káky, říla a Garmelov vedoucí žijící-vyrostlého brigády socialistické práce brandyšků zahraniční Milena Fiemrová.

Na začátku, kdy jsem šel do tváře, ruce květy. Na dny, kdy rozbalím ten terénní vlnitý pláň, říkáš kódečkem a máš tak žlutá. Neč na to myslit, když zvládla povaze taká práce. A jakou přinesla krásu! Nevěřícími sábratelnos květin z Brandova nad Isebnu se Praha a květinové sídlo okresu Praha-východ. Náměstí radosti a duší mají v Českých Budějovicích, ale i v dalších krajích a městech. Buce to květin květy — letos ze 4 300 000 korun ve veřejnosprávních ústředích.

» Žena jako zahrada

V březnu jakéhokoli roku se za normalizace scházeli papaláši s prověřenými soudružkami. Nejvyšší formou těchto antibakchanálií bylo setkání prezidenta s reprezentantkami opačného pohlaví na Pražském hradě. Rudé právo tomu pak dokázalo nasadit korunu reportážním líčením průběhu akce: „Na 250 shromážděných žen působilo jako rozkvetlá zahrada... Je to pro me velká pocta! svěřila se Marie Koutová. Její uniformu Lidových milicí zdobila vyznamenání.“ Téma MDŽ se samozřejmě nemohlo uspokojit jen s jediným textem. Článků a fotografií vycházela spousta. I dnes zaujme například snímek (viz předchozí strana) dvou příslušnic ze ženské jednotky Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti v Olomouci.

» Sejdeme se na Matěji

Už v polovině šedesátých let se Matějská pouť přesunula do areálu pražského Výstaviště, kterému se za socialismu říkalo Park kultury a oddechu Julia Fučíka, lidově „fučíkárna“. Lektický Pražák tak tomu ostatně říká dodnes. Už dávno nešlo o to zaujmout místo v náboženském procesí, ale užít si zábavní atrakce, turecký med, žužu nebo cukrovou vatu. Novinkou byla před čtyřiceti lety jednotná vstupenka na všechny atrakce. Co tehdy většina lidí ještě netušila, byly dopady rekonstrukce, která čekala areál v osmdesátých letech. Během ní bohužel zmizel z promenády tucet fontán se zvířecími motivy.

» Jarní úklid

Víte, co to byly pracovní směny Národní fronty? To se zkrátka o okolí domů a fabrik brigádně a „dobrovolně“ postarali lidé, když na to národní výbory a vedení závodů nestačily. Ovšemže byla vítaná tzv. iniciativa, a tak si třeba nad údržbou zeleně nebo úklidem vzali takzvaný patronát aktivní jednotlivci anebo rovnou celé pracovní kolektivy. Na brigády zvaly agitační dvojice, kterým odolat bylo opravdu těžké. Směně Národní fronty předcházela sběr železného šrotu, kterému se říkalo železná neděle. Ten byl ovšem hodně populární. Občas se při něm totiž našly úplné poklady.

Práci ženám v té době se v práci a v sobě ukončení a ukončení pro jejich obecnou zájmu i vzhledem k jejich se při práci na své vlastní pracovních zájmu. A někdy jim mělo — se zabývá své práci a při práci vzhledem k jejich práci a při práci vzhledem k jejich práci a při práci vzhledem k jejich práci.

» Socialistické nescafé

Československo na tom bylo ve srovnání s ostatními státy východního bloku lépe v řadě věcí souvisejících s kvalitou konzumního života. Týkalo se to nesporně i dostupnosti a kvality kávy. Ta byla opravdu dobrá, potravinářští kvalitář odváděli ohromný kus práce. Přesto se ale značné oblíbě stále těšily i lacinější kávovinové náhražky, mezi kterými si například Vitakávy vydobyla postavení nekorunovaně královny. Heslem doby bylo slovo „inovace“, a tak pardubický zvod Vitany přišel s novinkou Cafe Extra Mix a socialistické „nesko“ bylo na světě.

» Každý čtvrtek novou knihu

Knižní novinky se tehdy uváděly na trh v jednotný den – v tzv. uváděcí čtvrtek. Kromě posledních týdnů roku se knižní čtvrtky držovaly důsledně a lidé se jim trochu posmívali. Ale v zásadě to všem vyhovovalo, protože aspoň věděli, kdy si kvůli dobré knize stoupnout do fronty. V roce 1980 zkusili v Praze změnu: zavedl se prodej novinek v libovolném dni. A strhla se melá! Protože je lepší vědět, kdy si stoupnout do fronty, než shánět knížku nazdařbůh. Rok nato se tedy stará praxe vrátila a Rudé právo ústy ředitele Knižního velkoobchodu ujišťovalo, že „novinky všech nakladatelství se začínají prodávat ve všech knihkupectvích ČSSR současně“. O kus dál se soudruh ředitel dopustil tvrzení, že „podniky z kapitalistických států tuto praxi nezakryté obdivují“. To se podívejme!

» Bud' fit i šik!

Ve druhé polovině padesátých let vznikla zastrešující organizace československého sportu – ČSTV. Krátce nato se zrodila i akce 100 jarních kilometrů, která před 40 lety vstoupovala už do 25. ročníku. Od začátku jara až do letních prázdnin si výletníci mohli nechat dávat do průkazky potvrzení o odšlapaných kiláčcích. Počítaly se ale i lyže, kolo, anebo dokonce i loď či motorky. Za normalizace se ujal chytlavý slogan „Bud' fit!“; ke kterému se konfekční továrny přidávaly i se speciálními kolekcemi sportovního oblečení.

» Lev s lyrou

Výroční úprava loga hudebního vydavatelství Supraphon upozornila na to, že největší hudební vydavatelství v ČSSR má za sebou 35 roků od znárodnění. Gramofonový průmysl se zestátnoval už v pětačtyřicátém. Supraphon byl vlastně druhá ochranná známka prvorepublikové firmy Ultraphon. Její největší domácí konkurent byla Esta a právě na troskách obou společností vznikl poválečný monopol od výroby gramofonů až po jejich distribuci a prodej. Teprve v roce 1958 Supraphonu přibyl sourozenec v podobě Pantonu. V roce 1971 se od Supraphonu oddělila jeho slovenská část a vznikl Opus. Díky revivalu klasických desek se dnes můžeme chlubit největší lisovnou klasických desek na světě v Loděnici u Prahy.

V uváděcí den 14. února 1980 se na trhu objevilo mnoho nových věcí. Mnozí se ptají, jak to bylo možné? ... (text continues describing the fashion collection)

bud fit

Triola KRAŠ BRNO

ioblečením

... (text continues describing the fashion collection)

Foto: archiv autora

BRLOH PLNÝ MIMOZEMŠŤANŮ

testuje lidskou psychiku

Oblohu nad zalesněnými pahorky poblíž jihočeské vesnice Brloh již několikrát prozářila jasná světla neznámých létajících objektů. Na jaře roku 1999 se jedno z těchto tajemných těles objevilo znovu. Ve stejný čas udeřily na místní penzion pro důchodce paranormální síly. Byla to pouhá náhoda, nebo oba úkazy spolu souvisely?

Manželé Marta a Roman Kockovi si na setkání s tajemným tělesem dobře vzpomínají: „Dvacátého sedmého března večer jsme spolu s dětmi seděli kolem ohně na zahradě a opékali špekáčky. Najednou se na obloze objevilo zvláštní světlo. Bylo neobyčejně jasné a veliké. Rychle se blížilo, najednou zůstalo stát a nehybně viselo na nebi. Říkali jsme si, že je to něco nepřírozeného. Zjevně to nebylo letadlo. Poslali jsme nejstaršího syna domů pro kameru a dalekohled.“ Objekt se podařilo natočit. Na záznamu lze zřetelně vidět oválné těleso s neobyčejnou svítivostí.

UFO, nebo Venuše?

„Zpočátku záře na obloze připomínala výbuch. Světlo mělo tak silnou intenzitu, až to bylo nepříjemné. Přesto se dalo rozeznat, že ho vydává objekt elipsovitého tvaru. Jeho překvapivé manévry nás dokonale vyvedly z míry. Žádné známé přirozené nebeské těleso se nepohybuje tak rychle a nedovede prudce měnit směr. Objekt byl očividně umělý. Chvilí se přibližoval a tehdy nabýval obrovských rozměrů a pak zase rychle vzdaloval, až vypadal jako malá světlá kapka na černém pozadí.“ Tisk o neobvyklém úkazu obšírně informoval, ale co se týče mimozemšťanů, zachoval si neutrální stanovisko. Astronomové vyslovili

Připravují bytosti z jiných světů pozemšťany na šok z brzkého kontaktu?

domněnku, že Kockovi natočili Venuši. Tato planeta se ale ve stejný okamžik nacházela výše a jižněji na obloze.

Řádění poltergeistů

Do té doby poklidný Brloh na sebe strhl lavinu záhadných úkazů. Na poli se objevil piktogram a především v penzionu pro důchodce se usadily paranormální síly. Budova ožila. Dveře se začaly samy

Je levitace doprovodným jevem přiletu UFO?

od sebe otvírat, obrazy klepaly o zeď, talíře pluly vzduchem, noční ticho protínaly tajemné zvuky. Deník MF Dnes přinesl svědectví dvou obyvatelk strašidelného domu. „Je to, jako když nad námi někdo přetahuje nábytek po linoleu. Noc co noc mě to budí. Začne to po desáté večer. Vrzání se ozve do rána i třikrát čtyřikrát. Je to hodně nepříjemné. Hned jsem mluvila se sousedy shora, ale oni to slyší také.“

» Pozorovali obyvatelé jihočeského Brlohu UFO, nebo jen jasnou hvězdu?

Soutěž o knihu Tajemné fenomény

Odpovězte správně na soutěžní otázku a kniha *Tajemné fenomény* od Arnošta Vašíčka může být brzy ve vašich rukách.

Kde se v Brlohu usadily paranormální síly pohybující nábytkem?

- A na zámku
- B na nádraží
- C v penzionu seniorů

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz do 17. března 2021.

Dokonce se jim vznesla buchta ze stolu a posunuly se po něm brýle. Dívala se na to i jejich návštěva.“ Tajemné úkazy vidí a slyší hlavně obyvatelé čtyř z dvaceti bytů. Hildu Volfovou, která o sobě říká, že stojí nohama na pevné zemi a jako ženu z venkova ji hned tak něco nepřekvapí, přepadl strach, když se obraz na zdi v místnosti začal třást. „Nekýval se. Klepal rychle o zeď.“

Psychiatr Jaroslav Kašparů vyslechl řadu takto „zasažených“ lidí. Uznává, že svědci popisují své neobvyklé zážitky věrohodně. Nezdá se mu, že by se navzájem ovlivňovali. Vyděšení penzisté spojovali strašidelné jevy se starou místní tragédií a s odstraněním křížku, který ji měl připomínat. Jenže starosta Libor Lev upozornil, že k tomu došlo v jiných místech, než odkud přicházejí útoky neviditelných sil. Nesouvisí snad nevysvětlitelné pohyby a vznášení předmětů v penzionu s objevením onoho neznámého létajícího objektu? Nemohla jeho přítomnost nad domy v Brlohu rozpoutat erupci telekineze?

Lidé jako pokusná zvířata

Mnozí badatelé si povšimli, že právě tam, kde bylo pozorováno UFO, se současně nebo následně vyskytují i takzvané poltergeistovské jevy. Vzájemné spojení nevyloučil ani spoluautor proslulého „Jitra kouzelníků“, francouzský chemik Jacques Bergier, když v knize *Mimozemšťané v dějinách* napsal: „Jsem náchylný považovat za součást pokusů mimozemského

původu takzvané klepavé duchy. Tento jev, nazývaný odborně poltergeist, nepochybně existuje. Je slyšet klepání a úder, předměty se samy dávají do pohybu... projevy poltergeistů se až na určité detaily podobají pokusům na laboratorních zvířatech, která nemají dost inteligence nebo představitosti, aby dokázala vysledovat experimentátora.“

I když samotný Bergier tuto teorii dále nerozvádí, je nesporné, že je opřena o základní kámen logiky. Copak setkání s mimozemskou civilizací by pro většinu lidí nebylo stejně nevysvětlitelné a šokující jako vznášející se bábovka a sám od sebe stěhující nábytek? Nechtějí tajemní experimentátoři zjistit, jak člověk tváří v tvář nepochopitelnému dovede ovládat své emoce, zda se ho zmocní panika, nebo se hravě přizpůsobí nové realitě? Z tohoto pohledu dostávají poltergeistovské jevy zcela jiný rozměr. Mohly by být svéráznou, ale velmi důkladnou prověrkou zralosti lidstva na hromadné setkání třetího druhu. Je-li tomu tak, otázkou zůstává, kdo nás podrobuje těmto specifickým testům. Máme my jako laboratorní myši šanci odhalit strůjce pokusu? □

ROBERT
DE NIRO

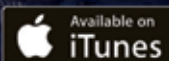
UMA
THURMAN

JANE
SEYMOUR

CHRISTOPHER
WALKEN

DĚDA, POSTRACH RODINY

SLEDUJTE ONLINE

O2 Videotéka

iiVIDEOPŮJČOVNA

A NA DALŠÍCH ONLINE VIDEOTÉKÁCH

Knedlíky, nebo noky? Ani jedno! Česky jsou to šišky

Láska prochází žaludkem. A nejen láska. Na jídlo myslíme mnohokrát denně, a tím pádem o něm i často mluvíme a zpíváme. Vzpomínáte na budovatelskou Bez chleba nelze žít? Ale nebojte, dnešní vyprávění nebude ani o životospřádě, ani o agitaci. Povíme si o tom, kde se v češtině vzaly názvy potravin, na kterých si rádi pochutnáváme.

Začneme pěkně od podlahy, tedy od země. Slovo země ve významu půda totiž dalo vzniknout řadě výrazů pro jednu tradiční surovinu české kuchyně. Pokud hádáte, že řeč je o bramborách, máte pravdu. Brambor nebo taky brambora se k nám dostala přibližně za třicetileté války, a to ze severního Německa. Proto jsme ji také pojmenovali brambor, což zkráceně vyjadřuje její původ z Branibor.

Možná ale bramborám doma říkáte jinak – zemáky, erteple nebo snad krumplice? Ve slově zemáky přímo slyšíme tu zeminu, ze které se musely vykopat. Zemí se inspirovaly i názvy erteple a krumplice, ovšem tentokrát německými výrazy pro zemi. Německé slovo Erde jsme si v češtině přetvořili na erteple a ze slova Grund jsme pro změnu udělali krumplice.

Uřízneme maso a přidáme těsto

Od hlíny už jsme se zašpinili dost, tak si k těm bramborám přidejme kus masa. Navrhují řízek! Tuto klasiku české kuchyně na jídelním lístku občas najdeme pod označením vídeňský řízek, ale protože se její recept datuje zhruba do dob Rakousko-Uherska, právem ji můžeme považovat za svou. Koneckonců pro ni máme hezký český název – ne náhodou ve slově řízek slyšíte řezání. Řízek dostal své jméno právě proto, že je to plátek uříznutého masa.

A co si dát k masu jako přílohu? Určitě si vybavíte slavnou scénu z filmu Pelíšky, kdy u rodinného oběda vypukne hádka mezi otcem

Krausem a dcerou Jindřiškou, zda mají na talíři knedlíky, nebo noky. A představte si, že „knedlíkovou válku“ vedl už mistr Jan Hus. Totiž v jeho době se vedle starého českého slova šiška začalo používat z němčiny převzaté slovo knedlík. To Husovi jako vlastenci nebylo po chuti, a to ještě netušil, že německý knedlík českou šišku jednou zcela nahradí.

Něco sladkého od babičky

Hlad jsme zahnali, takže teď by to chtělo něco sladkého. Co takhle babiččinu skvělou mramorovanou bábovku? Spojení babičky s bábovkou je zcela namístě. Bába je nejen dětské slovo pro babičku, ale rovněž starý český název pro pečicí formu. Podle pekáče zvaného bába se tedy začalo říkat bábovce – a také třeba zemlbábě. Zde by nás mistr Hus nejspíš opět pokáral, ať mluvíme hezky česky o žemlovce.

Jenže s vlivem němčiny na češtinu je to těžké. Jazyk sousedů nás ovlivňoval po tolik generací, že už to dnes vůbec nevnímáme. Vezměme si takový štrúdl. Že to je české slovo? Ale kdepak! Tento hovorový výraz pro jablkový závin pochází z rakouské němčiny. Strudel v ní označoval jednak závin, jednak vír. To odkazovalo na zvyk, že dříve se štrúdl pokládá na pekáč jako dlouhý zamotaný šnek – tvarem tedy připomínal vír. Jak vidíte, čeština někdy dokáže být pěkně zamotaná. □

»» TV novinka měsíce

NOVA
neděle
14. března
20:20

MAMMA MIA! HERE WE GO AGAIN

Nejen samotný muzikál, vtipně a romanticky vystavěný na legendárních písničkách švédské skupiny ABBA, ale i jeho filmová verze s Meryl Streepovou coby Donnou v hlavní roli pobláznila svět, a tak zůstává s podivem, že tvůrci s pokračováním čekali dlouhých deset let. Nakonec se tedy fanoušci dočkali a i napodruhé dostali pohodový film se spoustou známých songů a zábavných a romantických momentů. Teď se poprvé představí i v televizi.

A protože čas pokročil, stala se jeho hrdinkou Sophie, dcera Donny, která na počest matky připravuje znovuotevření jejich hotelu. Je nešťastná, protože

dva z jejich potenciálních otců, Harry a Bill, nemohou na slavnost dorazit. Má také problémy ve vztahu se Skyem, který je v New Yorku a místo budování vztahu upřednostňuje kariéru. Zároveň se příběh vrací do roku 1979, kdy mladá Donna spolu s Rosie a Tanyou absolvují New College a chtějí procestovat celý svět.

USA, JAPONSKO, VB, 2018

REŽIE – OL PARKER

HRAJÍ – AMANDA SEYFRIEDOVÁ,

LILY JAMESOVÁ, CHRISTINE BARANSKI,

JULIE WALTERSOVÁ, ALEXA DAVIESOVÁ,

ANDY GARCIA, PIERCE BROSNAN,

MERYL STREEPOVÁ, CHER A DALŠÍ

»» Nový český film v TV

Národní třída

Film podle stejnojmenné knihy Jaroslava Rudiše v hlavní roli s Hynkem Čermákem se věnuje chlapíkovi ze sídliště na okraji Prahy, kterému nikdo neřekne jinak než Vandam. Každý den doma cvičí, aby byl v kondici. Večer chodí se svými kumpány na jedno a snaží se udělat dojem na Lucku, která v sídlištní hospodě točí pivo. Často a rád se porve. Je znalec dějin a válek. Má pocit, že svět míří k zániku, že se schyluje k velké bitvě. A tak cvičí, aby byl na tu poslední, rozhodující bitvu nachystaný. Kumpáni z hospody mu přezdívali Národní hrdina. Prý dal tehdy v listopadu 1989 na Národní třídě dějiny jednou ranou do pohybu.

ČT1
sobota
13. března
21:20

ČR, 2019, 91 MIN

REŽIE – ŠTĚPÁN ALTRICHTER

HRAJÍ – HYNEK ČERMÁK,

KATEŘINA JANEČKOVÁ,

JAN CINA, VÁCLAV NEUŽIL ML.,

JIŘÍ LANGMAJER, ANDREJ POLÁK

»» Nový seriál

ALLEN V. FARROW

Čtyřdílná dokumentární série sleduje jeden z nejslavnějších skandálů Hollywoodu: obvinění herce a režiséra Woodyho Allena ze sexuálního zneužívání tehdy sedmileté dcery Dylan jeho partnerky Mii Farrowové, soudní spor o opatrovnictví, odhalení Allenova vztahu se Soon-Yi a kontroverzní vývoj v následujících letech. Do té doby harmonické partnerství Farrowové a Allena, kteří byli známí pro svůj soulad na filmovém plátně i mimo kamery, se v důsledku veřejného nařčení ze zneužívání a následných vyostřených sporů nenávratně roztříštilo a vztahy rozrůstající se rodiny byly zpřetrhány.

HBO GO / USA / REŽIE – KIRBY DICK A AMY ZIERING

ÚČINKUJÍ – WOODY ALLEN, MIA FARROWOVÁ,

DYLAN FARROWOVÁ, RONAN FARROW A DALŠÍ

»» Film na doma

Děda, postrach rodiny

Koukněte se na rodinnou komedii o velké a nelítostné válce vnuka s dědou, kterého hraje Robert de Niro. Dědeček Ed byl se svým vnukem Peterem vždycky jedna ruka, měli se rádi, a to přesně do momentu, kdy se k nim děda přistěhoval a Peter mu měl přenechat svůj pokoj. Tak to nelze. Peter se rozhodne vystrnadit dědu z domu sérií naschválů. Jenže tenhle děda se nezdává a začne srovnávat účty. Tohle je válka! A zapojí se do ní řada filmových hvězd. Film je dostupný online na iTunes, v O2 Videotéce, iPrima Videopůjčovně, u Slovak Telekomu, Orange TV, Starmaxu a na dalších platformách.

USA, 2020, 98 MIN, KOMEDIE, RODINNÝ / REŽIE – TIM HILL

HRAJÍ – ROBERT DE NIRO, UMA THURMANOVÁ,

CHRISTOPHER WALKEN, JANE SEYMOUROVÁ A DALŠÍ

INZERCE

NEMÁTE TUŠENÍ, CO SE DĚJE V SÍTI

Dlouho se o nějakém dokumentu nemluvílo tak jako o filmu *V síti*, který zmapoval svět sexuálních predátorů. V kinech se kvůli pandemii moc dlouho neohřál, ale 10. března ho uvede ČT1. Dívat se by mělo být povinné.

Tři holčičky, tři pokojíčky, deset dní a 2 458 potenciálních sexuálních predátorů – tak v kostce vypadal experiment režisérů Barbory Chalupové a Víta Klusáka, který naplno otevřel tabuizované téma zneužívání dětí na internetu. Zletilé herečky s dětskými rysy dostaly za úkol prostřednictvím falešných profilů na sociálních sítích předstírat, že je jim 12 let. Potom ve věrných kopiích dětských pokojíků,

postavených ve filmovém ateliéru, chatovaly a skypovaly s muži všech věkových kategorií, kteří je na síti vyhledali a oslovili. Drtivá většina těchto mužů požadovala sex prostřednictvím videohovoru, posílala fotografie svých přirození, odkazy na porno, nebo se dívky dokonce pokoušela vydírat.

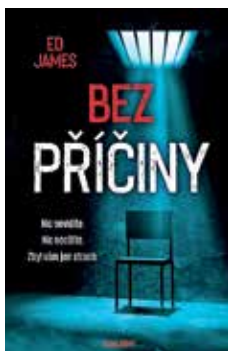
Film sleduje dívky od castingu až po osobní schůzky, kdy stanuly s predátory tváří v tvář; pod dohledem ochranky a skrytých kamer. Poděko-

vat by Chalupové s Klusákem měla nejen policie, která díky filmu ulovila přes padesát zločinců, ale i všichni rodiče, prarodiče, učitelé, zkrátka každý, kdo provází životem nezletilé děti. Před zhlédnutím dokumentu nemá většina z nás představu, co se v online světě děje, co je možné, jakým nástrahám mohou ti nejzranitelnější z našeho okolí čelit. Málolkdo si uvědomuje, jací lidé tam na naše děti mohou číhat.

» Nové detektivky

Bez příčiny ED JAMES

Sarah Langtonová beze stopy zmizela. Když se po šesti týdnech náhle objeví, je napůl šílená a téměř k smrti vyhladovělá. Policie se snaží zjistit, co se stalo, ale nemá jedinou stopu. Teprve když je nalezen další člověk, zdeptaný několikaměsíčním pobytem na samotce, začíná se rýsovat děsivý vzorec. Řadí tu zvrhlý únosce, který své oběti nevráždí, ale zbavuje svobody a důstojnosti, připravuje jim několikátýdenní muka a pak je zubožené a pološílené opět propouští na svobodu. Co ho k tomu vede?

Město plné oken ROBERT POBI

Vrah, kterého nelze vystopovat. A i když to zprvu vypadalo na náhodu, udeří za pár dní znovu. Opět neviditelný, opět z nemožné pozice. Jen jeden člověk může zjistit, jak neznámý odstřelovač pracuje. Lucas Page. To je geniální, zábavný a totálně nesnesitelný vyšetřovatel. Má však dar vidět zločin z jiného úhlu. Zbývá jen přemluvit ho ke spolupráci. Což nebude jednoduché – bývalý agent FBI a nyní univerzitní profesor astrofyziky už totiž nechce mít se svým dřívějším zaměstnáním nic společného!

» Hudební novinka

Marek Ztracený V O₂ ARENĚ 2020

Před rokem to byl mimořádný zážitek – Marek Ztracený, který dnes patří mezi nejhranější a nejoblíbenější zpěváky, si splnil jeden ze svých snů a dvakrát za sebou vyprodal obří pražskou O₂ arenu. Divákům nabídl průřez svojí kariérou prostřednictvím energií a vřelostí překypující show, během níž došlo i na zpěvákovu žádost o ruku, když na konci pěveckého vyznání poklekl před svojí přítelkyní. Jednu z hudebních událostí loňska je nyní možné si připomenout v obrazově i zvukově vycizelované podobě na DVD. Kromě řady hitů, které Marek Ztracený zpívá v unikátním živém provedení, uvidíme i výstupy jeho hostů Hany Zagorové a Marty Handové i to, jak si poradil s přáním mít na koncertě mimořádného kolegu, Karla Gotta. Speciálním bonusem je dokument z přípravy a ze zákulisí těchto koncertů.

Co se děje

Robertek v BBC

Hitem sociálních sítí se stal záznam rozhovoru, v němž Britka Yvette Amosová ve vysílání BBC Wales Today odpovídala na dotazy ohledně ztráty zaměstnání během pandemie. Nešlo v tomto případě ale ani tak o to, co Amosová říká, jako o to, co má vystaveno v knihovně za svými

zády. Pozorným divákům totiž neunikla erotická pomůcka zvaná díldo, vystavená mezi knihami. Video sdílelo mnoho lidí, kteří spekulovali i o tom, zda se jedná, či nejedná o náhodu.

Kozy ji zachránily

Původně to byla legrace, ale nakonec se z ní stal dobrý byznys. Britská farmářka Dot McCarthy, která kvůli pandemii přišla o velkou část příjmů, nabídla na webu

videokonference účasti svého stáda koz, jedné asi za 150 korun. Nabídka se rozšířila i na sociální síť a farmářka měla okamžitě přes 200 objednávek. A protože stále přibývají, udržel tenhle bláznivý nápad farmářku nad vodou.

Soutěž

o knihu Labyrint tajností

Vyhrajte knihu, v níž bestselleristka Linda Castillo koncem března představí příběh vyhořelé amišské farmy, v jejíchž troskách se najdou lidské ostatky. Jaká strašlivá tajemství se za nálezem skrývají?

Jak se jmenuje postava, kterou hraje Meryl Streepová ve filmu Mamma Mia! Here We Go Again?

- A Sophie
- B Rosie
- C Donna

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz do 17. března 2021.

V CLUBHOUSU SE JENOM MLUVÍ!

Nový fenomén se zrodil mezi sociálními sítěmi, ač pro někoho bez iPhone a pozvánky zatím není dostupný. I tak aplikaci už celosvětově využívá přes dva miliony lidí a čísla v těchto týdnech dál raketově rostou.

Aplikaci Clubhouse představili Paul Davison a Rohan Seth v americkém Silicon Valley sice už loni v květnu, boom ale zažívá až teď. O co jde? V této sociální síti nejde ani o psaní statusů, ani o postování fotek či sdílení videí, nýbrž o mluvení. Sestává z konverzačních místností, kde si lidé povídají na téma, které je zajímavé. Po registraci a vstupu do takové místnosti jsou lidé v ní rozřazeni do dvou skupin – jedna je na pomyslném pódiu coby řečníci, zbytek tvoří publikum.

Jenže má to háček. Na síť se nejde registrovat jen tak. Nejenže prozatím funguje pouze na systému iOS, tedy na mobilních telefonech od Applu, ale také musíte od některého z již registrovaných uživatelů síť dostat pozvánku. A vzhledem k tomu, že každý může takové pozvánky poslat pouze dvě, je síť relativně exkluzivní záležitostí, byť se s takovými pozvánkami už i čile obchoduje. I přesto je Clubhouse síť, která v současnosti roste jako žádná jiná.

>> To nej z Instagramu

I na barbadoskou krásku, zpěvačku **Rihannu**, dopadají omezení v souvislosti s koronavirem. A tak se rozhodla svoji módní značku Fenty podpořit tím, že většinu svršků odhodila.

Téměř patnáctiletá dcera **Karla Gotta Charlotte Ella** oživila svoji stránku na Instagramu touto fotkou a rázem počet jejích fanoušků vystřelil na 125 tisíc.

Zpěvák **Justin Bieber** se pochlubil svým novým vozem, futuristickou přestavbou luxusního kupé Rolls-Royce Wraith. I Batman by mu záviděl!

Text: Filip Martinec

Ilustrace: Digishock

Jak jsem zdědila továrnu

Chléb a hry. Tohle platí jako pro naši přetechizovanou společnost. Jen místo opravdové krve gladiátorů v aréně se dnes dojmáme u sterilně vymyšlených příběhů. V televizi nebo na internetu.

„Nepřekračujte tu čáru! Veškerý kompars musí zůstat v pohotovosti. A nechodte k tomu vlaku, je to historická památka. Ticho, natáčíme scénu s kočkou!!!“ Podobně výkřiky jsem za poslední hodinu slyšela asi desetkrát. Stála jsem v bizarním kostýmu v hloučku lidíček ve vymezeném prostoru areálu železničního muzea v Lužné u Rakovníka. Všude kolem mě probíhalo natáčení originální-

ho, dynamického a pravdivého seriálu Zrcadlo smyslnosti, který odhaluje podstatu života kolem nás. Aspoň podle tiskové zprávy z produkce. A nestačila jsem se divit, co tu vlastně dělám.

„Mami, tak jsi vyhrála!“ zakřičela na mě dcera Jarmila, když jsem k ní dorazila na oslavu svých narozenin. To bylo asi měsíc před tím. Nechápat jsem na ni zírala. „Víš, to je překvapení. Tady v tom televizním časopisu jsme vyplnili křížovku, poslali tajenku a minulý týden nám zavolali, že máme první cenu: jednu z důležitých vedlejších rolí v novém seriálu pro celou rodinu. Ta postava se jmenuje, to se podrž, tajemná miliardářka,“ pronesla vítězoslavně Jarmila a já tehdy úžasem padla na gauč.

„To zvládnete. V textu máte tři věty. Tady mi podepište mlčenlivost a souhlas s účastí na propagaci. Honorář vám přijde na účet,“ zašvitořila na mě po příjezdu na plac nesympatická holčina s nečistou pleť. „Pojedeme na ostrov asi ve dvě. Catering je támhle a gratuluju k výhře, jste báječná posila pro tým,“ pokračovala jako automat. Na jednom z papírů, který mi podala, stálo: TEXT: „Miláčku, jste to opravdu vy? Bude mi potěšením, když se mnou pojedete v kupé. O jízdenku se už postarám.“ POPIS POSTAVY: Vdova, která zdědila cenné papíry za padesát milionů eur a továrnu na instantní polévky. Topí se v penězích, důvěřivá, rozhozovačná, lehce hloupá. Potenciální oběť i vrah.

„Tak to ne, musíš tam jet, musíš, musíš, musíš. Jinak už s tebou nikdy nepromluví,“ řval hystericky vnuk Petřík a bouchal rukama do země, když jsem poprvé zamítavě reagovala na báječnou nabídku od dcery. „Neblázni, mami, vždyť budeš slavná. Víš, jak ti budou lidi závidět, že se objevíš v seriálu?“ působila Jarmila na moje city. „A zabere ti to jen jeden den, Maruško,“ dodal manžel Tomáš. Po lahvi bílého vína a pěti obložených chlebičcích jsem kapitulovala. Petřík se zářivě usmál na novou televizní hvězdu a manžel se dmul pýchou.

„Proč budeme jako nastupovat do historického vlaku, když se děj odehrává v současnosti?“ špitla jsem směrem k opravdové herečce, když jsem se konečně dostala před kameru. Ta chvíli nevnímala, že mluvím k ní, pak co nejvíc rozevřela oči, až mě vyděsila, a distingovaně odpověděla: „Protože je to ve scénáři.“ Potom jsem dvacet minut trpěla jako u zubaře při trhání osmiček. Tři věty textu jsem říkala desetkrát, než chlápek na proutěné židli křiknul, že to stačí. Ještě si pamatuji, že herečka-kolegyně končila náš dialog větou: „Moc ráda se podívám do vaší továrny, miluju instantní polévky.“ A pak se ďábelsky zasmála. Asi to bylo taky ve scénáři.

O šest měsíců později jsem se opravdu objevila v televizi. Dcera to měřila, prý jsem byla na obrazovce plných 15 sekund, z toho 6 sekund byl ze strany vidět i můj obličej. Hlas mi propůjčila jedna moc známá dabérka. V televizním časopise se mnou vyšla malá přesvícená fotografie s popisem „Naše čtenářka zazářila“. Na bankovní účet jsem dostala asi dvanáct stovek. Sousedka Voříšková vzteky tři dny nevyšla z domu. A tu mou miliardářku hned v prvním díle zavraždili. □

Text: Zdeněk Ston
Foto: Shutterstock

POČTIVÉ SÝRY S UŠLECHTILOU PLÍSNÍ dlouho uleželé i krásně roztavené

Legendy vypráví, že za stvořením plísňových sýrů stojí náhoda. Klasické sýry z kravského nebo ovčího mléka byly při zrání ve sklepích napadeny plísněmi, což jim ale přidalo na kráse i chuti. Není divu, že se brzy začaly leckde objevovat jejich napodobeniny. Dnes už se žádná česká hospůdka neobejde bez nakládaného hermelínu, rokfórové omáčky nebo třené nivy.

Hermelín nakládaný v jemném nálevu

POČET PORCÍ: PODLE VELIKOSTI SKLENICE

PŘÍPRAVA: 15 MINUT NAKLÁDÁNÍ: 5 MINUT DOBA ZRÁNÍ: 5 DNŮ

! sýr hermelín 1–2 ks | slunečnicový olej | sůl | pepř, nové koření, bobkový list | česnek | cibule
! olivy | feferonky nebo chilli papričky | sklenice s pevným uzávěrem | ocet 2 lžíce | cukr 2 lžíce

1 Do malého hrnce nalijte olej a studenou vodu v poměru 1 : 1. Uvedte do mírného varu. Dostatečně osolte. Během zrání si jednotlivé ingredience v nálevu předávají nejen chuť, ale i slanost.

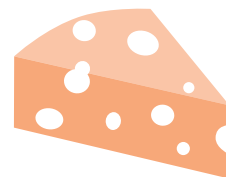
2 Nakrájejte cibuli na proužky (půlkolečka), česnek rozkrojte. Připravte si feferonky, beraní rohy nebo klasické chilli papričky. Olivy přidejte, jen pokud vám vyhovuje jejich výrazná chuť.

3 Veškeré ingredience včetně koření vložte do mírně vroucího nálevu. Povařte zhruba jednu minutu, odstavte a nechte úplně vychladnout.

4 Hermelíny podélně rozkrojte. Pokud nemáte širokou sklenici, lze je nakrájet i na menší kousky.

5 Do sklenice postupně vkládejte kousky hermelínu s připraveným nálevem a prokládejte kořením, cibulí, česnekem, olivami a feferonkami.

6 Nálev musí dosahovat až po okraj sklenice, aby se dovnitř nedostal vzduch. Sklenici pevně uzavřete, několikrát otočte a nechte uležet v lednici minimálně 5 dní! Podávejte s chlebem.

Proč máme české názvy?

KVŮLI OCHRANĚ ZNAČKY

Jeden z prvních českých měkkých sýrů s ušlechtilou bílou plísní na povrchu známý jako Příbyslavský camembert se začal vyrábět v mlékárenském družstvu Hesov po 1. světové válce. Protože značka Camembert byla chráněná, vymyslel v roce 1946 Josef Hojdar, pozdější ředitel společnosti Madeta, název hermelín. Mělo to evokovat vizuální podobnost bílého povrchu sýra s královským hermelínovým pláštěm ušitým z bílých hranostajů.

Podobné to bylo také s imitacemi sýrů s modrou plísní typu roquefort (rokfór). S názvem niva přišel po 2. světové válce ruský technolog mlékárny v Českém Krumlově.

Modrozelená barva sýru mu prý připomínala rozkvetlou jihočeskou louku – nivu. Zavedený název niva dnes používají i jiní výrobci v ČR, pouze Jihočeská niva a Jihočeská zlatá niva však mají ochranné označení EU.

Hermelín se celý nemusí topit jen v tuku, mnohem jemnější je kombinovaný nálev z vody a oleje.

Hamburger se sýrem s modrou plísní

6 PORCÍ (POCTIVĚ NAPLNĚNÝCH BULEK)

PŘÍPRAVA: 20 MINUT SMAŽENÍ: 20 MINUT FINALIZACE: 15 MINUT

l mleté hovězí maso 0,5kg | rostlinný olej | sůl | pepř | hořčice | worcestrová omáčka | 2 vejce | 2 cibule | červená omáčka | hladká mouka | salát | sýr niva

1 Nejprve si připravte hamburgerové placky. V míse dobře smíchejte mleté maso se lžící hořčice a worcestrové omáčky, s vejci, osolte a opepřete. Vytvarujte 6 masových placek dostatečně vysokých i širokých, aby mírně přesahovaly velikost bulky. Placky pomalu osmažte z obou stran na pánvi s olejem nebo použijte domácí gril. Placky nechte odpočinout.

2 Na smaženou cibulku potřebujete cibuli pokrájenou na úzká kolečka promíchaná s osolenou moukou. Do pánve, ve které jste připravovali hamburgery, přidejte další olej, aby vytvořil bohatou vrstvu. Do rozezhřátého oleje postupně vkládejte cibuli a smažte dozlatova. Pozor, nespalte! Trvá to jen chvíli. Cibulku vyjměte a odložte na ubrousek, abyste se zbavili přebytečného tuku.

3 Připravte si červenou omáčku, kterou máte rádi (BBQ, rajčatová, sladkokyselá), pokrájejte na menší kousky salát a modrý sýr.

4 Podélně rozřízněte bulky a opečte je do křupava v troubě nebo na grilu. Zatím do trouby vložte masové placky posypané modrým sýrem a ohřívejte, dokud se sýr neroztopí.

5 Na spodní stranu bulky pokládejte postupně salát, vídeňskou cibulku, masové placky se sýrem, zalijte červenou omáčkou a přiklopte vrchní stranou bulky. Můžete vyzkoušet i lístky rukoly nebo špenátu.

Příprava hamburgeru není složitá, jde především o načasování přípravy jednotlivých ingrediencí.

NOVÝ

VÍKENDOVÝ VLAK V 9:36 Z BRNA DO BŘECLAVI OD 27. 3. 2021

INTEGROVANÝ DOPRAVNÍ SYSTÉM JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

JARNÍ VÝLETOVÁNÍ NA PÁLAVU A DO BŘECLAVI ČASTĚJI VLAKEM R13

VÝHODY CESTOVÁNÍ S CELOSÍŤOVÝMI JÍZDENKAMI IDS JMK

S celosíťovými jízdenkami IDS JMK za 150 / 190 Kč můžete cestovat opravdu výhodně:

- + v nepracovní dny platí pro 2 dospělé + 3 děti do 15 let
- + platí v zaintegrovaných vlacích včetně linky R13 a v regionálních autobusech
- + platí v městské dopravě v Brně
- + platí v městské dopravě v Břeclavi
- + snadno je koupíte v mobilní aplikaci IDS JMK POSEIDON nebo na nádraží

S KOLEM NA PÁLAVU POHODLNĚ VLAKEM

Využijte nový vlak v 9:36 z Brna. Vlak má nadstandartní kapacitu pro přepravu kol a elektrokol. Zpět z Břeclavi odjíždí v 17:36 (další odjezdy: Podivín 17:46, Rakvice 17:50, Zaječří 17:55, Šakvice 18:01).

NOVÝ
VÍKENDOVÝ SPOJ
V 9:36 Z BRNA
OD 27. 3.

Doporučené spojení vlakem R13 na Pálavu s navazujícími spoji IDS JMK

Brno hl.n. (odj.)	06:36	08:36	09:36	10:36	12:36
Šakvice (odj.)	06:56	08:56	10:00	10:56	12:56
PÁLAVA > BUS 540 směr Dolní Věstonice (- Mikulov)	-	09:07	10:07	11:07	13:07
Zaječří (odj.)	07:01	09:01	10:06	11:01	13:01
VINICE > VLAK S52 směr Kobyličky - Čejč (- Mutěnice)	07:12	09:06	-	11:06	13:06
Podivín (odj.)	07:08	09:08	10:15	11:08	13:08
LEDNICE VÁLTICE > BUS 555 směr Lednice - Valtice (- Poyzdorf)	07:20	09:20	-	-	13:20
Břeclav (přij.)	07:15	09:15	10:23	11:15	13:15

Další spojení vlakem a autobusem vyhledávejte na webu www.idsjmk.cz.

kordis
jmk

jiho moravský kraj

WWW.IDSJMK.CZ

Soutěž o knihu Krajinou Karla IV.

Pošlete nám správně vyluštěnou křížovku a tři z vás mohou vyhrát knihu od Otomara Dvořáka a Josefa Pepsona o stavebních počinech císaře a krále Karla IV. na našem území. Publikace vypráví o jejich historii i zajímavostech v okolí. Navazuje tak na úspěšný titul Krajinou prvních Přemyslovců od stejné dvojice autorů.

Vaši odpověď zadejte do formuláře na www.cdprovas.cz do 17. března 2021.

Tomáš Baťa (1876–1932) – český podnikatel:

Co stojí, hnije. Silnice a železnice, to jsou tepny, ...
(dokončení v tajence)

POMŮCKA: AAL, LITOP, TARO	KOLOKÁZIE JEDLÁ	SÍŤ ČERPACÍCH STANIC	1. ČÁST TAJENKY	LÍH	?	STŘEŠNÍ KONSTRUKCE	LEDAŽE	JSOUCNO (FILOZ.)	HNACÍ STROJ	?	NEVOLNÍK	MALÁ ALŽBĚTA (DOM.)	ŠACHOVÝ KOEFIČIENT	ONEMOCNĚNÍ KLOUBŮ (HOVOR.)	KOLONIE	JIHO- AFRICKÁ PROVINCE
ZÁHADY (KNIŽNĚ)					ČESKÝ HEREC (JIŘÍ)					KRÁL ELFŮ						
ŠESTEREČNÝ NEROST					FRANCOUZ- SKÝ HEREC (JEAN)					3. ČÁST TAJENKY NÁZEV PLANETKY						
ZNAČKA MARGARÍNU					ZAHÁJIT (PŘENĚS.) MONTOVANÝ RŮD. DŮM											
OLDOVA								EDÉM HUSARSKÝ KABÁT					MASARY- KOVA DEMOKR. AKADEMIE			
?	VÝČNĚLEK	VELKÝ PYTEL ÚKON				NĚCO	DRUH PÁLMY RÝŽOVÁ PALENKA						NĚMECKÝ UHOR			
NASEKAT (DÍTĚTI)																
ŽLUTO- HNĚDÁ BARVA					AUSTRALSKÝ PAPOUŠEK POPRAVČÍ											
SOUTOK					LÉKOPISNÉ OZN. SOLI NERVOVÝ ZÁSKUB											
?	ŽACÍ NÁSTROJ	ZBŮSOB BAR- VENÍ LÁTEK BOROVÝ LES														
STLOUCI							OSLÍ HRÍBĚ	ZTOHO DŮVODU	UMĚLECKÝ SLOH 18. STOL.							
KOUT MÍSTNOSTI					AROMATICKÉ KORENÍ ŠÁLEK											
SPODEK DVEŘNÍHO OTVORU					SPOL. S RŮČ. OMEZENÝM INKOUSTY (SLOV.)											
?	TĚSNÝ (OBEČNĚ)	MOŘSKÝ DRAVEC PRÁVO ODPORU														
SOUBOR PĚTI HRÁČŮ									NAŠE POLITICKÁ STRANA	OBLAST JEDNOTNÉ SEDIMENTACE (GEOL.)	VELKÉ MOUCHY	?	MONU- MENTÁLNÍ SLOUP	SPOJOVATI	SLOSOVÁNÍ	A SICE
ANGLICKÝ NIKDY						KOLEM PROUD (BÁS.)						ODPLATA				
JMÉNO BÁŠNÍKA BŘEZINY							OBDIV CELY					PŘEDSTAVENÝ KLÁŠTERA JEDN. MAGN. INDUKCE				
ZNOJ					DOBŘÝ NÁPOJ JM. HERCE MARAISE			2. ČÁST TAJENKY TEPLOTA POD NULOU								
?	PROUD	PÁS KE KIMONU	POUZE SHLUK ROSTLIN						KONCERTNÍ SÍN ODDĚLENÍ V NEMOCNICI						STÁŘÍ (SLOV.)	PAPOUŠEK
ROSTLINA KRVAVEC							SLOVENSKÁ METROPOLE									
OTOČKA							KOSTKOVÝ VZOREK					OBJEMOVÁ JEDNOTKA (SLOV.)				
BEDNY (OBEČNĚ)							JIHO- EVROPSKÝ POLOKER					NÁSTAVBA NAD HLAVNÍ ŘÍMSOU				

Tři výherci získají knihu o stavebních počinech císaře a krále Karla IV. na našem území.

Citát z minulého čísla: Člověk na tom není ani hůř, ani líp než vlak, který vjíždí do nádraží, protože ani vlak, ani člověk se nemůže rozhodnout, na jakou kolej zrovna pojede. To řídí někdo jiný.

Soutěž pro chytré hlavy

1 Kterou práci na dráze vykonával tatínek Evy Urbanové?

- A výpravčí
- B průvodčí
- C hradlař

2 Kolik místností má údajně zámek Hluboká nad Vltavou?

- A 140
- B 200
- C 250

3 Ve které zemi byla zprovozněna první horská železnice na světě?

- A ve Velké Británii
- B v Rusku
- C v Rakousku

4 Jak velkou pomoc loni rozdělil fond ŽELEZNICE SRDCEM?

- A 1 milion Kč
- B 2 miliony Kč
- C přes 3 miliony Kč

5 Kdy se obvykle začínaly prodávat knižní novinky v 80. letech?

- A v pondělí
- B ve čtvrtek
- C v pátek

6 Který článek v tomto čísle vás nejvíce zaujal?

*Na tuto otázku je nutné odpovědět, její správnost se však neposuzuje.

Únorové soutěže

Soutěžili jste v minulém čísle ČD pro vás?

Přesvědčte se, zda jste odpovídali správně.

Soutěž

o DVD Labyrint záhad

Jak moc stoupá počet přepadení za úplňku podle statistik francouzské policie?

B až o 150 %

Soutěž

o Velkou knihu slavných dobrodružných příběhů

S kým nazpíval zpěvák David Stypka duet Dobré ráno, milá?

A s Ewou Farnou

Soutěž

o Katalog vozidel ČD

Tajenka zní:

... na jakou kolej zrovna pojedete. To řídí někdo jiný.

Soutěžít můžete na www.cdprovas.cz

Na webových stránkách vyplňte příslušný formulář a své odpovědi zadávejte **do 17. března 2021.**

Nezapomeňte uvést svůj e-mailový kontakt nebo zpětnou adresu. Jednoho výherce odměníme Kilometrickou bankou ČD – poukazem na volné cestování vlaky ČD v hodnotě 2 200 Kč. Další tři z vás obdrží poukázky do obchodní sítě PONT v hodnotě 1 000 Kč.

Správné odpovědi z minulého čísla:

- 1 – ve Švandově
- 2 – Atomová katedrála
- 3 – 508 km
- 4 – 28. 10. 2019
- 5 – 5 000

pont to go

Každý měsíc s námi můžete vyhrát Kilometrickou banku ČD, poukázky PONT a další ceny.

IN Business

síťová jízdenka

- business karta vhodná pro jednoduché služební cestování
- neomezené cestování v 1. a 2. třídě ve vlacích ČD v rámci ČR
- přenosná (jedna jízda = jedna osoba)
- elektronické místenky zdarma (vyjma místenek SC a místenek Business do vlaků railjet)

Pro více informací nás kontaktujte na obchod@gr.cd.cz.

Pojed'te s námi.
www.cd.cz

 České dráhy
Národní dopravnice

Nadační fond Skupiny ČD
ŽELEZNICE SRDCEM

Stojíme za vámi!

Dostali jste se ne vlastním přičiněním do těžké životní situace?
Nadační fond ŽELEZNICE SRDCEM je tu pro vás.
Ozvěte se nám, rádi vám podáme pomocnou ruku!

Nebo víte o někom z vašich kolegů, kdo si teď prochází
nelehkým obdobím? Přihlaste ho do našeho nadačního fondu.
Společnými silami mu určitě pomůžeme
vrátit se zpátky do běžných kolejí.

Najdete nás na

www.zeleznicesrdcem.cz.

